

Wydawca:

Okręgowa Izba Radców Prawnych
w Lublinie

20-607 Lublin

ul. Konrada Wallenroda 2E

tel. (081) 532-06-95

fax (081) 534-44-96

e-mail: poczta@oirp.lublin.pl

numer konta: 66 1240 2500 1111
0010 0399 5559 w Banku Pekao
S.A. IV Oddział w Lublinie
oraz 51 1050 1953 1000 0023
0708 6344 w ING BANK SŁĄSKI
O/Lublin

Redakcja:

Redaktor Naczelny – Tomasz Woś

Redaktorzy: Arkadiusz Bereza,

Anna Fermus-Bobowiec, Ewa

Urbanowicz-Jakubiak.

Komisja Wydawnicza (Rada

Programowa): przewodniczący Anna

Fermus-Bobowiec, członkowie:

Arkadiusz Bereza, Mariusz Nowa-

chowicz, Ewa Urbanowicz-Jakubiak,

Tomasz Woś.

Materiałów niezamówionych Redakcja nie zwraca i rezerwuje sobie prawo do skracania, poprawiania oraz uzupełniania otrzymanych tekstów, a także dodawania i zmiany tytułów.

Druk, łamanie i oprawa:

Wydawnictwo Archidiecezji

Lubelskiej „Gaudium”

20-075 Lublin, ul. Ogrodowa 12

tel. 81 442 19 19, fax 81 442 19 16

e-mail: drukarnia@gaudium.pl

www.gaudium.pl

PRAWNIK

Biuletyn Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

Nr 3/34/2014

W numerze między innymi:

INFORMACJE I KOMUNIKATY

Od Dziekana.....	2
Badania genetyczne dziedzicznej skłonności do nowotworów	5
Karnawałowy Bal Choinkowy	7
Z posiedzeń Rady	8
Zaproszenie na konferencję wyjazdową w Białowieży.....	13
Program szkoleń w I kwartale 2015 roku	14
Lista osób, które zrealizowały obowiązek szkoleniowy II cyklu szkolenia	15
Zapisy na bezpłatne cykliczne szkolenia z zakresu prawniczego języka angielskiego oraz prawa karnego i procedury karnej	23
Nowy Kodeks Etyki Radcy Prawnego	23
I Ogólnopolskie Warsztaty Rzeczników Prasowych	24
III Ogólnopolska Konferencja Sędziów i Rzeczników Dyscyplinarnych	26
Bal Radcy Prawnego	28
Szkolenie radców prawnych w Kazimierzu Dolnym	28
II miejsce drużyny OIRP Lublin w VII Halowym Turnieju Prawników w Piłce Nożnej – Mielec 2014.....	29
Halowe Mistrzostwa Lubelszczyzny Prawników 2014 r. w tenisie ziemnym	31
Z życia Klubu Seniora:	
* Obchody Święta Niepodległości.....	32
* Turnus rehabilitacyjny w Krynicy-Zdroju.....	33
* Wycieczka do Warszawy	34
* Harmonogram spotkań Klubu Seniora	36
* Zaproszenie na turniej brydżowy.....	38

WARTO WIEDZIEĆ WIĘCEJ

Jaromir Miaskowski, Piotr Skawiński, <i>Wątpliwości prawne na tle spraw o stwierdzenie nabycia prawa własności nieruchomości w drodze zasiedzenia</i>	39
Tomasz Woś, <i>Najnowsze zmiany w zasadach odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych i adwokatów.....</i>	45
Paweł Witkowski, <i>Przegląd orzecznictwa Sądu Najwyższego</i>	54
Renata Flis, <i>Przegląd orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego</i>	56

Dyżury członków Prezydium Rady

Dziekan Rady – Marek Pawłowski

– wtorek w godz. 8⁰⁰–10⁰⁰

– piątek w godz. 13⁰⁰–15⁰⁰

Wicedziekan Rady – Sławomir Bartnik

– poniedziałek w godz. 14⁰⁰–16⁰⁰

– czwartek w godz. 15⁰⁰–17⁰⁰

Wicedziekan Rady – Hanna Chabros

– środa w godz. 12⁰⁰–16⁰⁰

Wicedziekan Rady – Arkadiusz Bereza

– poniedziałek w godz. 14⁰⁰–16⁰⁰

Ośrodek Szkoleniowo-Dydaktyczny

Sekretarz Rady – Anna Fermus-Bobowiec

– poniedziałek w godz. 14⁰⁰–16⁰⁰

Rzecznik Dyscyplinarny – Patrycja Kozłowska-Kalisz

– poniedziałek w godz. 9³⁰–11⁰⁰

Rzecznik Funduszu Seniora – Irena Kopiec

– każdy I piątek miesiąca w godz. 10⁰⁰–12⁰⁰

Skarbnik Rady – Bartosz Gdulewicz

– środa w godz. 8⁰⁰–10⁰⁰

Od Dziekana

Szanowne Koleżanki i Drodzy Koledzy, koniec roku skłania do refleksji i podsumowań. Oddając w Wasze ręce grudniowe wydanie Biuletynu Naszej Izby, chciałbym podzielić się kilkoma refleksjami na temat wydarzeń, które na przestrzeni ostatnich miesięcy wpłynęły na funkcjonowanie samorządu radcowskiego.

Na szczególną uwagę zasługuje Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych, gdyż wydarzenie to miało charakter ogólnopolski. Impreza odbyła się w listopadzie 2014 r., a jej efektem było uchwalenie nowego Kodeksu Etyki Radców Prawnych,

który od 1 lipca 2015 r. zastąpi aktualnie obowiązujące zasady deontologii zawodu. Tak długi okres *vacatio legis* ma na celu upowszechnienie się nowej regulacji. Nowy Kodeks nie wprowadza żadnych przełomowych zasad wykonywania zawodu. Zostały wyeliminowane z niego sprawy najbardziej dyskusyjne (wynagrodzenie kształtowane na zasadzie prowizji za sukces, korzystanie z płatnego pośrednictwa, zasady przestrzegania tajemnicy zawodowej), wokół których toczyła się debata również w środkach masowego przekazu.

Na uwagę zasługuje również temat wywiązywania się radców prawnych z obowiązku doskonalenia zawodowego i potwierdzanie tego faktu punktami za szkolenie. Sąd Najwyższy wydał orzeczenie, zgodnie z którym samorząd radcowski nie może pociągać do odpowiedzialności dyscyplinarnej prawników nie wykazujących się wymaganym dorobkiem punktowym. To nowy pogląd Sądu Najwyższego, korzystny dla radców prawnych, którzy wobec Izby nie wylegitymowali się stosowną zdobyczą w tym zakresie. Jednakże nie oznacza to, iż samorząd został pozbawiony możliwości rozliczania z wykonywania obowiązku doszkalania się. Dlatego powinności tej nie można bagatelizować, doskonalenie jest immanentną cechą każdego wolnego zawodu. Wysiłek i inicjatywa w tym zakresie oraz pozyskane wiadomości wpływają na prestiż zawodu

i poziom prowadzenia spraw w interesie mocodawców.

Należy także wspomnieć o akcji „Niebieski Parasol”, która odbyła się we wrześniu 2014 r. Mimo, iż miała ona ogólnopolski charakter, to ciężar jej praktycznego wykonania spoczął na barkach Okręgowych Izb Radców Prawnych na terenie kraju. Darmowe porady prawne były udzielane na niespotykaną dotychczas skalę. Konsultacje prawne odbywały się w bardzo wielu miejscach i cieszyły się niesłabnącym zainteresowaniem. Warto więc przywołać liczby: w akcji udzielania porad wzięło udział 73 radców prawnych i aplikantów, do których zgłosiło się ponad 500 osób potrzebujących konsultacji. Nie można pominąć osób, które podjęły się obowiązków organizacyjnych i upowszechniały akcję. Działania w ramach „Niebieskiego Parasola” przyniosły pozytywne skutki, dzięki nim nawiązano kontakty w radiu i telewizji, umożliwiające zaistnienie w mediach przedstawicieli naszego zawodu.

Warto nadmienić, że w Okręgowej Izbie Radców Prawnych zorganizowano kilka przedsięwzięć, które być może wpiszą się na stałe w kalendarz imprez mających na celu dbanie o wizerunek radcy prawnego oraz zapewnią integrację środowiska zawodowego.

W okresie karnawału, w lutym 2014 r. odbył się Mikołajkowy Bal dla Dzieci. W imprezie wzięło udział około stu młodych osób, których rodzice są członkami samorządu.

Prowadzone były także szkolenia. Zmianą w tym zakresie było to, iż autokarowe szkolenie wyjazdowe odbywane

zazwyczaj wczesną jesienią zostało przeprowadzone wiosną (maj 2014 r.), a „stacjonarne” szkolenie w Kazimierzu Dolnym zostało zorganizowane jesienią (październik 2014 r.). Wiosenne szkolenie wyjazdowe zakończyło się powodzeniem mimo jednoczesnego przeprowadzania go w dwóch autokarach.

Nasza Izba wpisała się w dyskusję środowiskową związaną z organizacyjnymi zasadami wykonywania zadań samorządowych. Nie można zapomnieć o wymianie doświadczeń między osobami funkcyjnymi nie tylko na spotkaniach organizowanych przez inne izby, ale również Naszą Izbę, która przy udziale Skarbnika Krajowej Izby Radców Prawnych zorganizowała Ogólnopolskie Warsztaty Rzeczników Prasowych. Miały one praktyczny charakter. W czasie spotkania osoby odpowiedzialne za kontakty z mediami i za kształtowanie wizerunku każdej z izb miały okazję przyswoić sobie wiedzę pochodzącą z tzw. „kuchni dziennikarskiej”. Doszło także do wymiany doświadczeń związanych z medialną popularyzacją spraw związanych z funkcjonowaniem samorządu. Mam nadzieję, że ta impreza będzie miała charakter cykliczny ku pożytkowi samorządu, gdyż rzecznicy prasowi są osobami budującymi wizerunek zawodu nie tylko w skali ogólnopolskiej, a również lokalnej.

Prowadzona była akcja porad prawnych dla przedsiębiorców oraz działania upowszechniające naukę o prawie dla uczniów szkół publicznych.

Odbył się Bal Radcy Prawnego, którego gośćmi byli m.in. Dariusz Sałajewski, Pre-

zes Krajowej Izby Radców Prawnych oraz Andrzej Kalwas, były Minister Sprawiedliwości i zarazem były Prezes KIRP.

Chciałbym podziękować osobom, dzięki którym zaprezentowane wyżej imprezy i wydarzenia organizowane przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie mogły się odbyć. Praca wielu osób rozwija samorząd, integruje społeczność i zapewnia tytułowi radcy prawnego należyłą oprawę. To dzięki społecznej pracy radców prawnych, kosztem ich czasu i energii nowe aktywności mogły się urzeczywistnić.

Mam nadzieję, że w nadchodzącym roku będę mógł wpisać do kalendarza nowe wydarzenia, o jednym z nich znajdują

Państwo informacje w niniejszym numerze Prawnika.

Natomiast z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia życzę Koleżankom i Kolegom pomyślności, wypoczynku oraz spokoju. Wierzę, że ten niezwykle okres spędzony w gronie rodziny i osób najbliższych sprzyja rozwojowi duchowemu.

Na Nowy Rok 2015 proszę przyjąć życzenia zdrowia, siły i wytrwałości w dążeniu do realizacji marzeń i ich spełniania oraz otaczania się osobami życzliwymi.

MAREK PAWŁOWSKI
DZIEKAN RADY OIRP W LUBLINIE

Badania genetyczne dziedzicznej skłonności do nowotworów

Koleżanki i Koledzy,
Chciałbym zainteresować Koleżanki i Kolegów, odbywającą się pod honorowym patronatem Prezesa Krajowej Izby Radców Prawnych, akcją MOLEKULARNYCH BADAŃ GENETYCZNYCH. Fundacja Zmiany Społecznej „Studiumplus” oraz NZOZ Pracownia Genetyki Nowotworów w Toruniu podjęły się, we współpracy z Okręgową Izbą Radców Prawnych w Lublinie, realizacji programu profilaktyki prozdrowotnej przygotowanego specjalnie dla członków samorządu radców prawnych, pełnoletnich członków ich rodzin i bliskich.

Badania będą obejmowały:

1. badanie genów w celu stwierdzenia lub wykluczenia zwiększonych predyspozycji do występowania chorób nowotworowych,
2. badanie genu kodującego białko, odpowiedzialnego za transport serotoniny – substancji związanej z dobrym nastrojeniem i aktywnością.

Procedura badania genetycznego w dniu akcji profilaktycznej będzie przebiegała następująco:

- wypełnienie ankiety przez osobę poddającą się badaniu,
- pobraniu metodą próżniową niewielkiej ilości krwi (zgodnie ze standardami medycznymi),

- konsultacji genetycznej ze specjalistą w dniu badania (w oparciu o wypełnioną ankietę, którą zabieramy ze sobą na badanie),
- laboratoryjnej izolacji DNA i analizie molekularnej,
- opisie wyników wraz z indywidualnymi wskazaniem dla pacjenta,
- wysyłce wyników i wskazań na adres wskazany w dokumentacji badania.

Należy podkreślić, że w akcji tej nie chodzi o stwierdzenie, czy ktoś jest chory na raka lecz o działania w ramach szeroko pojętej profilaktyki prozdrowotnej – zapobiegawczej. Celem takich badań jest przede wszystkim wykrycie ewentualnej mutacji genowej zwiększającej dziedziczną skłonność do nowotworów (rak przewodowy piersi, jelita grubego, płuc, jajnika, prostaty, brodawkowy rak tarczycy). Osoby spełniające określone przez Narodowy Fundusz Zdrowia kryteria i posiadające skierowanie będą mogły skorzystać z częściowego dofinansowania udziału w badaniach.

Dodatkowo warto wskazać, że podobne badania miały już miejsce w dużej części Izb i cieszyły się dużym zainteresowaniem.

Ponosząc część kosztów związanych z organizacyjnym przygotowaniem badań

nasza Izba, udostępnia również lokal na pobrania prób do badań w dniu 19 lutego 2014 r.

Z odpowiednim wyprzedzeniem zostaną przesłane drogą pocztową do wszystkich radców prawnych i aplikantów radcowskich OIRP w Lublinie pisma zawierające szczegółową informację oraz zaproszenie do uczestnictwa w badaniach. Informacje te będzie można również znaleźć na naszej stronie internetowej. W celu wyjaśnienia wszelkich nasuwają-

cych się wątpliwości zostaną zorganizowane dyżury informacyjne – telefoniczne, o terminach których poinformuję w stosownym czasie.

Zapraszam Państwa do udziału w tej cennej dla profilaktyki zdrowotnej inicjatywie, wspomagającej ochronę zdrowia – naszego i naszych bliskich.

MAGDALENA RZEDZICKA
RADCA PRAWNY, KOORDYNATOR BADAŃ

Koleżanki i Koledzy,
Rada Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ma przyjemność zaprosić Państwa Pocięchy na

Karnawałowy Bal Choinkowy

Bal odbędzie się 24 stycznia 2015 r. w godzinach 12.00–15.00 w Ośrodku Szkolno-Dydaktycznym OIRP w Lublinie przy ul. Konrada Wallenroda 4 C.

W ramach Karnawałowego Balu Choinkowego przewidziana jest wizyta Świętego Mikołaja, poczęstunek – niespodzianka i świąteczne paczki dla wszystkich Milusińskich. Jak na Bal przystało nie zabraknie tańców i zabawy w bajkowym towarzystwie bohaterów naszych dzieci. Gwarantujemy niepowtarzalną zabawę, wspaniałą atmosferę i niezapomniane wrażenia.

Zgłoszeń należy dokonywać w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ul. Konrada Wallenroda 2E w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r. na załączonym formularzu, wraz z wniesieniem wpisowego w wysokości 10 zł.

REDAKCJA

Z posiedzeń Rady

W dniu 15 września 2014 r. odbyło się IX posiedzenie Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie IX Kadencji.

Dziekan Rady Marek Pawłowski otworzył posiedzenie i powitał wszystkich zgromadzonych, zapoznając ich z porządkiem obrad.

Wicedziekan Rady Sławomir Bartnik przedstawił wniosek o przeniesienie wpisu radcy prawnego Pana Przemysława Gorzko z listy radców prawnych prowadzonej przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, a Rada podjęła stosowną uchwałę w tym zakresie.

Następnie Wicedziekan Rady Sławomir Bartnik przedstawił wnioski o zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego w związku z zatrudnieniem w organach wymiaru sprawiedliwości: Pana Michała Badowskiego, Pana Marcina Bąbasia, Pani Barbary Bożek, Pani Dominiki Karasek-Raczyńskiej, Pani Kingi Mareckiej-Burdzanowskiej oraz Pana Grzegorza Szczygielskiego. Rada natomiast podjęła sześć uchwał o zawieszeniu.

W ramach kolejnego punktu porządku obrad Wicedziekan Sławomir Bartnik przedstawił wniosek Pani Agnieszki Piasecznej o stwierdzenie wygaśnięcia uchwały o zawieszeniu prawa do wykonywania zawodu

radcy prawnego, a Rada podjęła stosowną uchwałę zgodnie z wnioskiem.

Z kolei Dziekan Rady poinformował zebranych o śmierci radcy prawnego Wiesława Iwaniuka, a obecni uczcili pamięć Zmarłego minutą ciszy. Następnie Rada dokonała skreślenia z urzędu Zmarłego Kolegi z listy radców prawnych.

Rada skreśliła także z listy radców prawnych trzech radców prawnych na ich wniosek, tj.: Panią Teresę Pietrow, Pana Wojciecha Rapa i Pana Grzegorza Skórę.

Natomiast, w związku z przeniesieniem wpisu Pani Magdaleny Wereszczak na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, Rada podjęła stosowną uchwałę w sprawie usunięcia wpisu z listy prowadzonej przez tutejszą Radę.

W ramach kolejnego punktu porządku obrad Wicedziekan Sławomir Bartnik poinformował, iż nadal pozostaje grupa radców prawnych, która nie uiszcza składek członkowskich przez okres dłuższy niż rok, a w związku z powyższym zachodzi wobec nich przesłanka wszczęcia z urzędu postępowania dotyczącego skreślenia z listy radców prawnych.

Po dyskusji, Rada jednogłośnie podjęła stosowne uchwały w tym zakresie.

Następnie Wicedziekan Hanna Chabros omówiła zasady przedłożonego członkom Rady projektu uchwały w sprawie zasad wyznaczania radców prawnych do prowa-

dzenia spraw z urzędu, a Rada podjęła stosowną uchwałę, zgodnie z rekomendacją Wicedziekan. Z kolei Dziekan przedstawił zawiadomienia Rzecznika Dyscyplinarnego o pięciu przypadkach wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi na postępowanie radcy prawnego, o pięciu przypadkach odmowy wszczęcia dochodzenia oraz o dwóch przypadkach umorzenia dochodzenia.

W grupie spraw wniesionych przez Skarbnika Rada podjęła trzy uchwały w sprawie umorzenia zaległych składek ze względu na trudną sytuację materialną lub zdrowotną.

Natomiast wśród spraw związanych z aplikacją radcowską i jej organizacją Rada zmieniła patrona jednemu aplikantowi oraz powołała kolejnego zastępcę kierownika szkolenia w osobie Koleżanki Anny Łacek-Sękowskiej.

Na zakończenie obrad w tzw. sprawach różnych, Rada podjęła trzy uchwały odnośnie umorzenia postępowania w sprawie wpisu na listę radców prawnych oraz na wniosek Dziekana dokonała zreorganizowania składu Komisji Wydawniczej stanowiącej radę programową biuletynu „Prawnik”, nadając jej następujący skład: przewodniczący Anna Fermus-Bobowiec, członkowie: Arkadiusz Bereza, Mariusz Nowachowicz, Ewa Urbanowicz-Jakubiak i Tomasz Woś. Następnie Dziekan omówił założenia i planowany przebieg tegorocznej akcji „Niebieski Parasol” w tut. Izbie. Poinformował także, iż zamierza w przyszłym roku uruchomić szkolenia zamiejscowe dla radców prawnych w Chełmie, Zamościu i Białej Podlaskiej.

W dniu 3 listopada 2014 r. odbyło się X posiedzenie Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie IX Kadencji.

Dziekan Rady Marek Pawłowski otworzył posiedzenie i powitał wszystkich zgromadzonych, zapoznając zebranych z porządkiem obrad.

Następnie Wicedziekan Rady Sławomir Bartnik przedstawił wnioski o wpis na listę radców prawnych: Pani Dominiki Rokosz-Kłos – na podstawie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, Pana Jarosława Stałęgi – na podstawie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, Pani Justyny Baran – na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 1-5 w zw. z art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych oraz Pani Moniki Lejczyk – na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 1-5 w zw. z art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy o radcach prawnych. W związku z powyższym, Rada podjęła uchwały o wpisie ww. osób na listę radców prawnych.

W ramach kolejnego punktu porządku Wicedziekan Rady Sławomir Bartnik zawnioskował o umorzenie wszczętego postępowania w sprawie skreślenia z listy radców prawnych z powodu całkowitej lub częściowej spłaty zaległych składek lub umorzenia zaległych składek w trakcie toczącego się postępowania, w stosunku do szesnastu radców prawnych, a Rada podjęła w tym zakresie stosowne uchwały.

Następnie, także Wicedziekan Sławomir Bartnik przedstawił wniosek Pana Mirosława Bilskiego o zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego w związku z wykonywaniem przez niego zawodu

notariusza, a Rada podjęła uchwałę o zawieszeniu.

Kolejny punkt porządku obrad obejmował natomiast podjęcie uchwały w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia uchwały w przedmiocie zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego w odniesieniu do Pana Artura Kinacha.

Rada podjęła także uchwałę w sprawie umorzenia postępowania o wpis na listę radców prawnych w związku z cofnięciem złożonego wniosku o wpis, a także dokonała skreślenia dwóch zmarłych radców prawnych z listy radców prowadzonej przez tutejszą Radę. Wszyscy obecni natomiast uczcili pamięć Zmarłych Kolegów – Wincentego Wilkosa oraz Jana Sieka minutą ciszy.

Z listy radców prawnych, w związku ze złożeniem w tym zakresie stosownego wniosku, zostały skreślone także Pani Grażyna Lewicka i Pani Katarzyna Obara.

W grupie spraw wniesionych przez Skarbnika Rada umorzyła zaległe składki dwóm radcom prawnym znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej, odmówiła umorzenia jednemu radcy prawnemu ze względu na brak ku temu podstaw oraz podjęła uchwałę w sprawie dofinansowania tegorocznego Balu Radcy Prawnego.

Z kolei w ramach spraw związanych z aplikacją radcowską i jej organizacją Rada skreśliła dwie osoby z listy aplikantów radcowskich oraz dokonała wpisu następujących osób na listę aplikantów radcowskich, które uzyskały pozytywny wynik z egzaminów wstępnych:

1. Adamczyk Ewelina
2. Anasiewicz-Wilk Ewa
3. Andrzejewicz Marcin
4. Antyborzec Rafał
5. Balawender Magdalena
6. Bańkowski Łukasz
7. Bara Damian
8. Barton Michał
9. Bednarczyk Jacek
10. Bielak Mirosław
11. Boba Marlena
12. Bork Grzegorz
13. Brzezińska Sylwia
14. Caban Patrycja
15. Chajnowska-Bura Aneta
16. Cieślik Adriana
17. Cużytek Agnieszka
18. Czapski Damian
19. Czerwonka Anna
20. Danielak Krzysztof
21. Dawidziak Marta
22. Dębski Michał
23. Domagała Marcin
24. Dubejko Arkadiusz
25. Dyś Michał
26. Dziadko Karol
27. Garbacka Olga
28. Gębka Ewa
29. Ginszt Jakub
30. Gol Justyna
31. Golec-Grzymek Aleksandra
32. Graboś Justyna
33. Gregorczyk Agnieszka
34. Grelak Renata
35. Grzyb Sylwia
36. Grzywacz Małgorzata
37. Hordejuk Marcelina
38. Jakubowska Paulina

-
39. Jaremek Michał
 40. Jaroszek-Grzegórska Aneta
 41. Jędrejek Marcin
 42. Karpeta Bartosz
 43. Kidyba Paweł
 44. Kliczka Magdalena
 45. Klocek Marcel
 46. Kołodziej Marcin
 47. Kołtun Dorota
 48. Kot Marcin
 49. Kotwis-Szymańska Katarzyna
 50. Kowalczyk Joanna
 51. Kowalik Beata
 52. Krzyżanowska Beata
 53. Książek Mariusz
 54. Ksokowski Julian
 55. Kurzyp Sylwia
 56. Leńczuk Marcin
 57. Lewczuk Maciej
 58. Lorek Kamil
 59. Łysakowski Patryk
 60. Magda Piotr
 61. Majdańska Justyna
 62. Majdański Paweł
 63. Markiewicz Łukasz
 64. Mitrut-Mełgieś Magdalena
 65. Najda Piotr
 66. Nowakowski Krzysztof
 67. Omes Aneta
 68. Osidacz Natalia
 69. Pachuta Mariusz
 70. Pawłowska Ewa
 71. Pcion Andrzej
 72. Piotrowska Agata
 73. Podgórski Michał
 74. Polański Krzysztof
 75. Poliszuk Łukasz
 76. Prusak Kamil
 77. Pytka Wioletta
 78. Rabińska Ewelina
 79. Rojczyk Marcin
 80. Rokita Justyna
 81. Rzeszutek Łukasz
 82. Sankowski Karol
 83. Sawicka Joanna
 84. Seroka Krzysztof
 85. Sierociuk Joanna
 86. Siwek Katarzyna
 87. Sławińska Dorota
 88. Sowa Tomasz
 89. Stefaniuk Weronika
 90. Stopa Radosław
 91. Szabat Aleksandra
 92. Szałuba Justyna
 93. Szolnoki Sebastian
 94. Szostakiewicz Iwona
 95. Świeca Anna
 96. Świąt Natalia
 97. Tarasiuk Agata
 98. Tchórzewski Andrzej
 99. Tokarski Maciej
 100. Trojanowski Kamil
 101. Tybulczyk Katarzyna
 102. Wierzchowski Michał
 103. Wiliński Michał
 104. Wilk Urszula
 105. Wojnar Magdalena
 106. Wojtysiak Sylwia
 107. Wróblewska Anna
 108. Wysłocki Paweł
 109. Zabawa Maciej
 110. Zaleski Łukasz
 111. Zalewska Beata
 112. Zalewski Bartosz
 113. Zawół Iwona

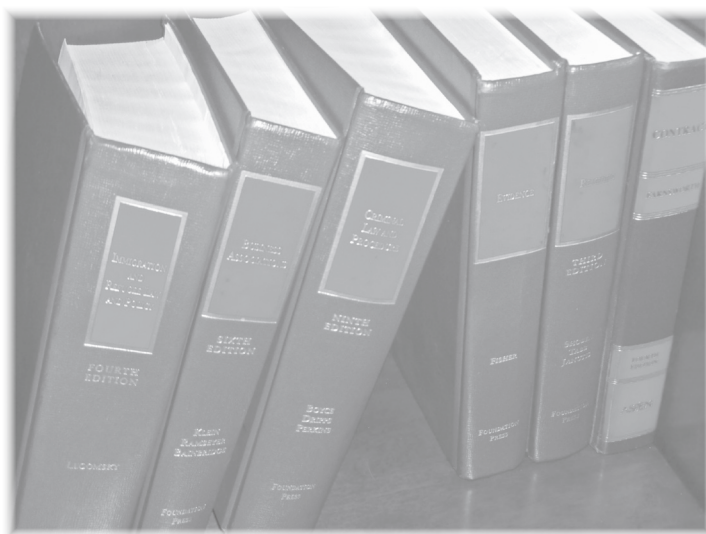
Następnie Wicedziekan Arkadiusz Bereza przedstawił projekt i założenia uchwały w sprawie ustalenia zasad i wysokości wynagrodzenia ryczałtowego radców prawnych pełniących w samorządzie radcowskim funkcję patrona, a Rada podjęła stosowną uchwałę w tym zakresie.

Na zakończenie obrad Dziekan przedstawił zawiadomienia Rzecznika Dyscyplinarnego o dwóch przypadkach skierowania do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu, o trzech odmowach wszczęcia dochodzenia oraz o jednym wszczęciu dochodzenia na postępowanie radcy prawnego.

Dziekan poinformował także, iż w dniu 14 listopada br. w Lublinie odbędzie się szkolenie dla rzeczników prasowych okręgowych izb pt. „Doskonalenie umiejętności kontaktu rzeczników prasowych z mediami oraz wymiana doświadczeń rzeczników prasowych”. Będzie to szkolenie, w którym mogą uczestniczyć także inni radcy prawni i otrzymać za nie punkty szkoleniowe. Wszystkich zainteresowanych poprosił o zgłaszanie się do Rzecznika Prasowego naszej Izby, Ewy Urbanowicz-Jakubiak.

Następnie Dziekan zamknął obrady i podziękował wszystkim za przybycie.

REDAKCJA

Lublin, dnia 24 listopada 2014 r.

Pan(i)
Wojewoda, Marszałek, Starosta,
Prezydent, Burmistrz, Wójt,
Prezes, Dyrektor, Właściciel.

Okręgowa Izba Radców Prawnych w Lublinie wspólnie z Okręgową Izbą Radców Prawnych w Białymstoku uprzejmie zaprasza do uczestnictwa w konferencji wyjazdowej organizowanej dla radców prawnych w Białowieży „Hotel Białowiecki” w terminie od **19 do 21 lutego 2015 r.**

Program konferencji:

- 1. Ochrona dóbr osobistych ze szczególnym uwzględnieniem roszczeń majątkowych wynikających z ich naruszenia w świetle Konstytucji, prawa międzynarodowego i kodeksu cywilnego**

Wykładowca: Piotr Jakubiec – Sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie

- 2. Kontradyktoryjność i uprawnienia procesowe stron a swoboda sędziowska**

Wykładowca: Piotr Jakubiec – Sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie

- 3. Pozew o zasądzenie wynagrodzenia przyjmującego zamówienie w praktyce pełnomocnika procesowego (umowa o dzieło)**

Wykładowca: Artur Żuk – Prezes Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Odpłatność od osoby 450,00 zł.

Izba zapewnia dowóz uczestników konferencji z Lublina do Białowieży i z powrotem.

Zgłoszenia wraz z wpłatami przyjmowane będą do dnia **20 stycznia 2015 r.** Wpłaty należy dokonać przelewem na konto w **Banku PEKAO SA 66 1240 2500 1111 0010 0399 5559.**

Liczba miejsc ograniczona. W pierwszej kolejności zostaną zakwalifikowane osoby, które nie zalegają z płatnościami składek członkowskich.

Szczegółowy program konferencji prześlemy osobom zakwalifikowanym.

Z poważaniem
MAREK PAWŁOWSKI
DZIEKAN RADY OIRP W LUBLINIE

.....
pieczęć nagłówekowa

.....
miejscowość, data

**Okręgowa Izba Radców Prawnych
ul. Konrada Wallenroda 2E
20-607 Lublin**

Zgłaszamy udział radcy prawnego
zamieszkałego

w konferencji organizowanej przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie
wspólnie z Okręgową Izbą Radców Prawnych w Białymstoku – w Białowieży w dniach
19-21 luty 2015 r.

Jednocześnie przelewamy kwotę **450.00 zł** na konto Okręgowej Izby Radców Prawnych
w Lublinie w Banku Pekao SA **66 1240 2500 1111 0010 0399 5559**.

**W celu wystawienia faktury VAT niezbędne jest podanie przy zgłoszeniu udziału
w szkoleniu następujących danych:**

– dokładną nazwę firmy

– dokładnego adresu firmy

– NIP

.....
Pracodawca

Koleżanki i Koledzy

W ramach ustawowego obowiązku doskonalenia zawodowego, uprzejmie zapraszam do udziału w jednodniowych szkoleniach realizowanych w I kwartale 2015 r.

I szkolenie

Odpowiedzialność małżonka dłużnika za zobowiązania
w świetle prawa materialnego i procesowego

Wykładowca: prof. dr hab. Andrzej Jakubecki – UMCS w Lublinie

Termin: 12 stycznia 2015 r., godz. 9⁰⁰–14⁰⁰

II szkolenie

Najczęstsze problemy związane z nową regulacją kpc (art. 207 i 217)
i ze sprawami cywilnymi (art. 446 § 4 kc i 481 kc)

Wykładowca: sędzia Sądu Apelacyjnego w Lublinie – Danuta Mietlicka

Termin: 19 stycznia 2015 r., godz. 9⁰⁰–14⁰⁰

III szkolenie

Dostęp do informacji publicznej w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych

Wykładowca: sędzia WSA w Lublinie – Jacek Czaja

Termin: 26 stycznia 2015 r., godz. 9⁰⁰–14⁰⁰

IV szkolenie

Zmiany podatkowe i ich wpływ na działalność gospodarczą

Wykładowca: radca prawny – Grażyna Czerwińska

Termin: 2 lutego 2015 r., godz. 9⁰⁰–14⁰⁰

V szkolenie

Udział obrońcy w postępowaniu karnym wykonawczym (c.d.)

i w postępowaniu pierwszoinstancyjnym

Wykładowca: sędzia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie – Marcin Mietlicki

Termin: 9 lutego 2015 r., godz. 9⁰⁰–14⁰⁰

VI szkolenie

Postępowanie odwoławcze po nowelizacji kpk

Wykładowca: zastępca prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

– Jerzy Krawczuk

Termin: 2 marca 2015 r., godz. 9⁰⁰–11³⁰

Część II wykładu

Prawnopodatkowe konsekwencje związane z obrotem i posiadaniem nieruchomości

Wykładowca: radca prawny – Jacek Leńczuk

Termin: 2 marca 2015 r., godz. 11⁴⁰–14¹⁰

VII szkolenie

Postępowanie odwoławcze po nowelizacji kpk – c.d. wykładu z 2 marca 2015 r.

Wykładowca: zastępca prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

– Jerzy Krawczuk

Termin: 9 marca 2015 r., godz. 9⁰⁰–11³⁰

Część II wykładu

Prawnopodatkowe konsekwencje związane z obrotem i posiadaniem nieruchomości –

c.d. wykładu z 2 marca 2015 r.

Wykładowca: radca prawny – Jacek Leńczuk

Termin: 9 marca 2015 r., godz. 11⁴⁰–14¹⁰

VIII szkolenie

Odpowiedzialność cywilna i karna za szkodę medyczną

Wykładowcy: sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie – Piotr Jakubiec

i sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie – Marek Siwek

Termin: 16 marca 2015 r., godz. 9⁰⁰–14⁰⁰

IX szkolenie

Czynności obrońcy w karnym postępowaniu przygotowawczym

Wykładowca: prokurator Prokuratury Rejonowej w Lublinie – Małgorzata Duszyńska

Termin: 23 marca 2015 r., godz. 9⁰⁰–14⁰⁰

Szkolenia odbywać się będą w sali konferencyjnej OIRP Lublin

przy ul. Konrada Wallenroda 2E.

Zgłoszenia telefoniczne lub e-mailowe na poszczególne szkolenia prosimy kierować do Biura OIRP najpóźniej na 7 dni przed wykładem.

Dodatkowo organizowane będą w I kwartale 2015 r.

szkolenia w następujących rejonach:

Zamość

Temat: Zmiany podatkowe i ich wpływ na działalność gospodarczą

Wykładowca: radca prawny – Grażyna Czerwińska

Termin: 4 marca 2015 r. godz. 12⁰⁰–15⁰⁰

Miejsce: Delegatura Urzędu Wojewódzkiego w Zamościu

Chełm

Temat: Prawnopodatkowe konsekwencje związane z obrotem
i posiadaniem nieruchomości

Wykładowca: radca prawny – Jacek Leńczuk

Termin: 11 marca 2015 r. godz. 12⁰⁰–15⁰⁰

Miejsce: Samorządowe Kolegium Odwoławcze Plac Niepodległości 1
– III piętro sala rozpraw

Biała Podlaska

Temat: Zmiany podatkowe i ich wpływ na działalność gospodarczą

Wykładowca: radca prawny – Grażyna Czerwińska

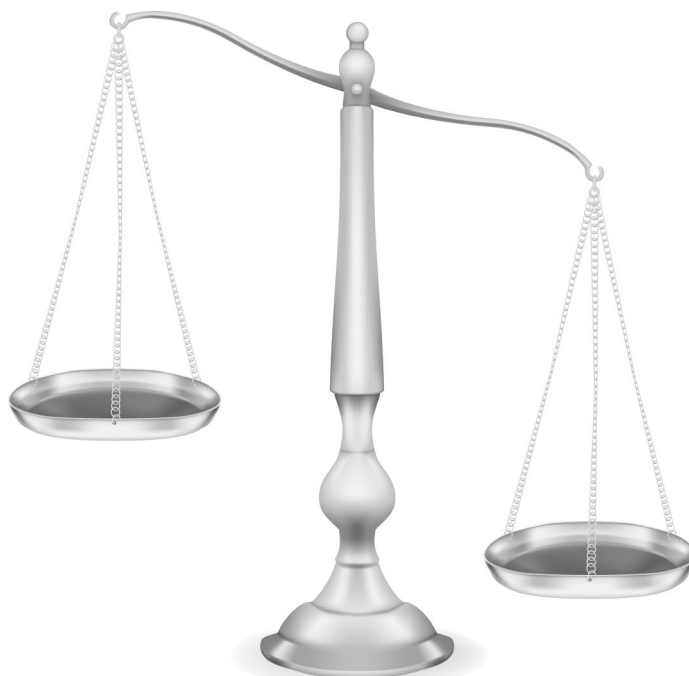
Termin: 18 marca 2015 r. godz. 10³⁰–14³⁰

Miejsce: Samorządowe Kolegium Odwoławcze Biała Podlaska,
ul. Brzeska 41 sala rozpraw nr 437

Z KOLEŻEŃSKIM POZDROWIENIEM

JOLANTA PIEKARCZYK

KOORDYNATOR DS. SZKOLEŃ

Lista osób, które zrealizowały obowiązek szkoleniowy II cyklu szkolenia

A	Abram Anna, Abramek Ewa, Adamczuk Urszula, Adamczyk Damian, Adamiak Justyna, Adamiec Zbigniew, Adamski Krzysztof, Adamski Marek, Agres Paweł, Albiński Witold, Antos Anna, Arciszewski Tadeusz, Aurzecki Tomasz,
B	Babkiewicz Apolonia, Babkiewicz Małgorzata, Babkiewicz Adam, Baćmaga Anna, Bałaban Piotr, Banach Piotr, Banderska Ewa, Bańka Tomasz, Bańka Michał, Bańkowski Łukasz, Baran Arkadiusz, Baranowska Lidia, Barcicki Marek, Bargenda Iwona, Baron Dorota, Barszcz Tomasz, Bartnik Sławomir, Bartnik Marcin, Bartoszek Żaneta, Batalia Jakub, Batkowski Eugeniusz, Batkowski Szymon, Batorski Krzysztof, Bągard Wiesława, Bebel Agnieszka, Bednarczyk Mariola, Bereza Arkadiusz, Bereza Sławomir, Bereza-Firek Edyta, Bernat Aneta, Białoch Włodzimierz, Bielak-Podkówka Maria, Bielecka Bożena, Bielecka Marzena, Bielewski Marcin, Bielińska Ewa, Bieliszczuk Rozalia, Bielka Magdalena, Bieżyca Bożenna, Bigos Robert, Bijata Łukasz, Bijata Michał, Bilkiewicz-Bańka Bożena, Biskup Roman, Blicharz Mariusz, Blicharz Anna, Bloch Leszek, Błasik Elżbieta, Błaszczak Marek, Błaszczak Tomasz, Błaszczuk Teresa, Błaszczuk Teresa, Błaszczuk Małgorzata, Bochenek Alina, Bodio Joanna, Bogusz Piotr, Boguta Grażyna, Bończoszek Przemysław, Borek Anna, Borowiecki Miłosz, Borsukiewicz Zbigniew, Borsukiewicz Jacek, Boryc Wojciech, Borzęcka Anna,
B	Bretsznajder Magdalena, Brodowska-Wrona Ewelina, Bronisz Joanna, Bryłowska Urszula, Bryłowski Przemysław, Brzeziński Piotr, Bubiło Jarosław, Buchoska Urszula, Buczkowska Urszula, Buczyński Marcin, Budzyń Helena, Bukowski Jerzy, Burda Piotr, Burek-Wawrzyniak Justyna, Burska-Grudzień Anna, Bury Łukasz,
C	Cabaneł Rafał, Cąkała Anna, Celińska Krystyna, Celińska-Banaszek Anna, Chabros Hanna, Chabros Mariusz, Chałupczak Grzegorz, Chilimoniuk Mariusz, Chmiel Zbigniew, Chmiel Alicja, Chmiel Ewa, Chmiel Anna, Chmiel Wojciech, Chmielewska Barbara Teresa, Chmielewska Barbara, Chodkiewicz Katarzyna, Chodkowska-Mitura Paulina, Chojnacki Piotr, Chomicka Krystyna, Chruściel Paweł, Chrzęstek Mirosława, Chudek Anna, Chustecka-Drabik Ewa, Ciastoch Marzena, Cichosz-Pastucha Małgorzata, Ciechańska Magdalena, Ciechański Ryszard, Ciećko Czesława, Ciesielski Radosław, Cieślak Beata, Cieślukowska Anna, Cioch Jakub, Cioch Paweł, Cioch Barbara, Cioczek Sławomir, Cudnoch Arkadiusz, Cwajna Agnieszka, Czaińska Anna, Czaja Jan, Czapla Tomasz, Czapla Magdalena, Czerniak Kamila, Czerwińska Grażyna, Czerwonka Michał, Czochra Zbigniew, Czubacka-Pędzisz Angelika,
D	Daniluk-Jarmoniuk Anna, Daszczuk Agnieszka, Dąbek Małgorzata, Dąbska Maria, Dec Magdalena, Delekta Michał, Demczuk Maria, Denkowska-Cudnoch Karolina, Denys Piotr, Derwisz Dominik, Derwisz Arkadiusz, Dębowczyk Teresa, Domański Roman, Drobek Małgorzata, Drozd Monika, Dryk Waldemar, Drzazga Dorota, Dubiel Zbigniew, Dubiel Andrzej, Dubiel Barbara, Dudek Jowita, Dudzic Ryszard, Dudzik Jarosław, Dumkiewicz Małgorzata, Duszyńska-Budyn Grażyna, Duszyński Marek, Dworzyczka-Gołębiowska Kaja, Dytry Paweł, Dziewiela Aneta, Dzioba Marianna, Dziobal Michał, Dziubińska Danuta, Dziubiński Marek, Dziurdzińska Jolanta, Dziwisińska Ewa,

E	Edeński Jarosław, Ejsmond-Zajac Halina,
F	Fałdyga Piotr, Fałkowska Katarzyna, Fałkowski Łukasz, Fermus-Bobowiec Anna, Filant Krzysztof, Filipczuk Jarosław, Filipek Katarzyna, Filipek-Kraczek Zofia, Fita Tadeusz, Flis Andrzej, Flis-Szałkowska Agnieszka, Franczak Stanisław, Franus-Wyrwich Beata, Frąk-Biała Ewa, Furgał Tomasz, Furmanik Andrzej,
G	Gajewski Władysław, Gala-Walocha Maria, Galewska-Żuk Ewelina, Gardynik Przemysław, Gawłowska Izabela, Gawrylak Marek, Gągoł-Anasiewicz Barbara, Gdulewicz Bartosz, Gil Arkadiusz, Giziński Paweł, Gładysz Jolanta, Gładysz Grzegorz, Gładzewska Małgorzata, Głowacka-Michalak Alicja, Głowacki Jakub, Głowala Joanna, Głuszak Michał, Gnutek-Jedenak Magdalena, Godlewska Izabella, Golema Kamil, Gołąb Marek, Gołoś Beata, Gorgol Andrzej, Gorgol Ernest, Gorycka Magdalena, Gorzel Artur, Gorzko Przemysław, Gorzkowska Renata, Gotner Leszek, Górna Małgorzata, Górny Leszek, Górska Teresa, Górski Wiesław, Górski Daniel, Grabarczyk Mariusz, Grabek Daniel, Grabek Tomasz, Grabowska-Zajac Katarzyna, Granat Anna, Granicka Anna, Granicki Artur, Grądkowska Krystyna, Gregorowicz Miłosz, Grodzka Bożenna, Gruchalska Anna, Gryciuk Adam, Grzechnik Aleksandra, Grzechnik Dariusz, Grzesiak-Pawęska Urszula, Grzęda Mariusz, Grzyb Jan, Grzyb Anna, Grzywacz Iwona, Gulewska Aleksandra, Gułaś-Mech Dorota, Gustaw Maria, Guściora Anna, Guzewicz-Siewak Katarzyna,
H	Hałaczkiwicz Stanisław, Hałas Radosław, Harańczyk Piotr, Herbert Andrzej, Hołownia Marcin, Hołubowicz Bogdan, Hołubowicz Irena,
I	Ignatiuk Zofia, Iracka Kalina, Izdebska Magdalena,
J	Jach Dominik, Jaeschke Konrad, Jagiełło Iwona, Jakubas Sławomir, Jakubowska-Rybczyńska Anna, Jałowiec Arkadiusz, Janiak Maria, Janiga Andrzej, Janusz Maria, Jarek Łukasz, Jargiełło Michał, Jargiełło Beata, Jaroć Lucyna, Jarota Agnieszka, Jaruga Michał, Jarus Ewa, Jasińska-Haras Justyna, Jasiński Wiesław, Jastrząb Zbigniew, Jaszczuk Jolanta, Jaworska Ewa, Jaworska Barbara, Jedenak Aleksander, Jeleń Jolanta, Jencz Bartosz, Jeżyńska Beata, Jędrejek Marta, Jurczyk Łukasz, Jurko-Siembida Katarzyna, Jurkowska Halina, Jusińska Agnieszka, Just-Rabiniak Małgorzata,
K	Kabas Jolanta, Kabas Zbigniew, Kaczkowska Bożena, Kaczmarek-Hoffmann Mariola, Kaczor Edward, Kalandyk Zbigniew, Kalbarczyk Piotr, Kalinowski Adam, Kalinowski Marek, Kalisz Jadwiga, Kalisz Władysław, Kamińska Maria, Kamińska Elżbieta, Kamińska Janina, Kamińska Jolanta, Kanikowska Grażyna, Kanikowski Łukasz, Kaniowski Piotr, Kapica Halina, Kaproń Elżbieta, Karchut Maria, Karczmarczyk Dominika, Karczmarczyk Anna, Karol Maria, Karpierz Szymon, Karwat Michał, Kasprzak Małgorzata, Kawerska Joanna, Kaźmierska Katarzyna, Kędra Kamil, Kędracka-Kręt Małgorzata, Kędziora Krzysztof, Kępa Monika, Kiciak Anna, Kielasińska Magdalena, Kinach Artur, Kiszka Eugeniusz, Kiszka Tomasz, Kiwała Piotr, Kiwała Beata, Klech Katarzyna, Klein-Szocińska Teresa, Klimkiewicz Artur, Klimuszko Aleksandra, Kłos-Turkiewicz Wioletta, Kmita Joanna, Knap Anna, Koczan Małgorzata, Kokoszyńska-Szczepańska Iwona, Koksanowicz Grzegorz, Kolasa Jarosław, Kołodziej Jerzy, Kołodziej-Delekt Judyta, Kołszut Monika, Kołtun Jacek, Koma-Bociańska Anna, Komarska Anna, Komor Tomasz, Konaszczuk Wojciech, Konopka Jolanta, Konopka-Pawlikowska Zofia, Konstantynowicz Agnieszka, Kopaczyńska-Pieczniak Katarzyna, Kopiec Irena, Kornas Tadeusz, Kornas Wojciech, Koroluk Andrzej, Korzan-Kłapkowska Katarzyna, Kosicka-Leszczyńska Magdalena, Kosmala Agnieszka, Kossowska Grażyna, Kostrubiec Paweł,

K	<p>Kostrubiec-Bijata Alicja, Kosut Anna, Koszuc Ewa, Kościelska-Mazur Renata, Kotlińska-Matuła Marta, Kowalczuk-Szymańska Magdalena, Kowalczyk Ewa, Kowalczyk Iwona, Kowalczyk Kamila, Kowalczyk Agnieszka, Kowalik Mariola, Kowalik Agata, Kowalik Joanna, Kowalska Beata, Kowalska Justyna, Kowalska-Głowiak Agnieszka, Koziczyński Krzysztof, Kozieł Michał, Kozłowska Iwona, Kozłowska-Kalisz Patrycja, Kozub Beata, Kozyra Małgorzata, Kozyński Bartłomiej, Kożuch Karol, Krakowiak Dorota, Krasulak Faustyna, Krasuń Michał, Krasuń Aneta, Krawczyk Czesława, Kręt Andrzej, Kropp Aldona, Król Jacek, Królik Ewa, Kruk Jarosław, Kruk-Czerwińska Magdalena, Kruszko Elżbieta, Krzanowski Dominik, Krzeszowiec Marcin, Krzyżanowska Grażyna, Kubal Irena, Kubicka Monika, Kubicka Teresa, Kubicz Leszek, Kucharska-Derwisz Marzena, Kuchno Grzegorz, Kucia Ryszard, Kufel-Urbanowicz Katarzyna, Kukawski Leszek, Kukiełka Sebastian, Kulpa Radosław, Kułak Paweł, Kupczak Tomasz, Kuranc Alfred, Kurzępa Tomasz, Kusz Anna, Kuśmicki Sławomir, Kutermankiewicz Grażyna, Kutrzuba Paweł, Kuzioła Konrad, Kuźmak Małgorzata, Kuźnicka-Nawrot Małgorzata, Kwiatek Janusz, Kwiatek-Sokołowska Ewa, Kwiatkowska Marzena, Kwiecień Sebastian, Kwiecień Paweł, Kwiecińska Ewa, Kwiecińska Elżbieta, Kwieciński Maciej,</p>
L	<p>Lange Zbigniew, Laskowski Waldemar, Lasocka Agata, Lech Agnieszka, Legieć Anna, Legieć Jarosław, Lejwoda-Łogin Zofia, Lemieszek Alicja, Lengiewicz Henryk, Leńczuk Jacek, Leszczyńska Grażyna, Leśniak-Gorgol Maria, Leś-Soroka Joanna, Lewandowski Mariusz, Liberda Elżbieta, Liberda Radosław, Ligaj Jarosław, Lipińska Teodozja, Lipko Magdalena, Lis Sławomir, Lisek Grażyna, Lisek Elżbieta, Lisowiec Andrzej, Liszcz Leszek, Ludwiczak-Hulisz Aleksandra,</p>
Ł	<p>Łabęcka-Jaroszuk Tatiana, Łacek-Sękowska Anna, Ładniak Jadwiga, Łakomy Konrad, Łaski Paweł, Łataś Jarosław, Łataś-Dęga Justyna, Łączek Katarzyna, Łopatek Daniel, Łoza Kamil, Łubkowski Grzegorz, Łucjan Jan, Łucjan Anna, Łukasiewicz Anna, Łukasiewicz Piotr, Łukasik Marta, Łysakowska Walentyna,</p>
M	<p>Maciąga-Mroczek Aneta, Maciejewska Renata, Madej Hubert, Madeja Izabela, Magoń Maria, Magryta Anna, Majczyzna Robert, Majerowska Renata, Makarewicz Jarosław, Makarewicz Magda, Malec-Poznańska Beata, Maliborski Wojciech, Malicki Robert, Malinga Andrzej, Maliszewski Piotr, Malon Agnieszka, Marcewicz Olimpia, Marcinkowska Monika, Marcola-Bartnik Aleksandra, Markisz Monika, Maruszak Wojciech, Maruszewska-Głuszak Sylwia, Marzec Tomasz, Marzec Małgorzata, Masełko Barbara, Masełko Tomasz, Matras Michał, Matysek-Skrańska Honorata, Maziarczyk Marta, Maziarz Anna, Mazur Grażyna, Mazur Monika, Mazur Justyna, Mazur-Chromiak Sylwia, Mazurek Michał, Mazurek Aleksander, Mazurek-Sokoluk Marzena, Mazurkiewicz Marcin, Mazuryk Marcin, Melaniuk Aneta, Mełgieś Katarzyna, Mianowany Marcin, Miaskowski Jaromir, Miączewski Jan, Michałak Witold, Michałek Wiktor, Michałowska Regina, Michniewicz Małgorzata, Mierzejewski Robert, Mierzwa Andrzej, Mik Szczepan, Milczek Małgorzata, Mirońska Justyna, Mirosław Arkadiusz, Misiejuk Ireneusz, Mischczak Jerzy, Misztal-Burdzanowska Anna, Mitręga Ewelina, Mitura Grzegorz, Mojak Jan, Mojski Wojciech, Molas Krystyna, Molas Anna, Mosek Robert, Mostowska Grażyna, Mroczkowski Janusz, Murdza Norbert, Muszyńska Ewa, Muszyńska Elżbieta, Muszyńska-Możdżeń Katarzyna,</p>

N	Nastaj Katarzyna, Natcyn Artur, Nawrocka Natalia, Niczyporuk Krystyna, Niczyporuk Janusz, Nieborak Urszula, Niebrzydowska Teresa, Niedźwiadek Zygmunt, Niewęglowska Irena, Niezbecka Elżbieta, Nogalska Anna, Nogalski Jarosław, Nosowska Edyta, Nowachowicz Mariusz, Nowak Anna, Nowak Marek, Nowakowska Marta, Nowicki Robert, Nowosad Krzysztof, Nozdryn-Płotnicki Paweł,
O	Obara Urszula, Obel-Szurek Anna, Ogrodnik Piotr, Ogrodnik-Kołodziejczyk Beata, Okupny Andrzej, Olchowska-Kubik Danuta, Olczyk Magdalena, Olejniczak Magdalena, Olejniczak Michał, Olejniczek Paweł, Olszewska-Misiak Ewa, Onyszko Aleksandra, Opolski Dag Makary, Orechwo Paulina, Orłowski Kazimierz, Orpik Andrzej, Orzechowska Ilona, Orzeł Adam, Ostrowski Mirosław, Oszast Wiesław, Otachel Jakub,
P	Pachoł Krzysztof, Padewska Krystyna, Pakulska Beata, Pałka Elżbieta, Panasz-Liżewska Aneta, Pankowicz Anna, Pasek Paweł, Patyra Marek, Patyra Sławomir, Paul Daniel, Paul Agata, Pawelec Piotr, Pawelska Aldona, Pawlak Barbara, Pawlonka Wiesław, Pawlonka-Jurczyk Katarzyna, Pawlukiewicz Paweł, Pawłowicz Karolina, Pawłowska Aldona, Pawłowska-Jachura Sylwia, Pawłowski Marek, Paździor Mariusz, Persona Małgorzata, Perzyna Zbigniew, Petraniuk Juliusz, Piech Ewa, Piech Magdalena, Pindor Elżbieta, Piotrowski Artur, Piórecka Ewa, Piskorska-Szczepaniuk Magdalena, Piskorski Jerzy, Pitera-Puciłowska Anna, Plewik Roman, Płoszaj Krystyna, Podgórska Marta, Podgórski-Pietraś Paweł, Podkówka Jacek, Podleśna Bożena, Poleszak Wiesław, Poleszak Agnieszka, Policht Liliana, Polowy Andrzej, Polowy Anna, Połaniecki Michał, Pomagruk Marta, Pomarańska Emilia, Pomarański Jarosław, Popiołek-Janiec Tomasz, Postawski Andrzej, Potocka-Wic Elżbieta, Prusiewicz Tomasz, Prusiewicz Paweł, Pruszkowska Dominika, Pruszkowski Andrzej, Przechocki Tadeusz, Przegaliński Piotr, Przeszlakowska-Żak Anna, Przybylska Dorota, Puch Wioleta, Puciłowski Paweł, Pyda Mieczysława, Pyda Przemysław, Pydyś Remigiusz, Piekarczyk Jolanta, Piekarczyk Teresa, Pietrzak Szymon, Pietrzak Magdalena, Pigan Elżbieta, Pilch-Cebula Maria, Pilecka Grażyna, Pilipiec Sławomir, Piłasiewicz Łukasz,
R	Rabka Katarzyna, Raczyński Marian, Rajza Maria, Rek Wojciech, Repelewicz Małgorzata, Reszko Teresa, Rogowska-Borys Dorota, Rogowski Maciej, Romanowicz Tadeusz, Romańczuk Jarosław, Romańczuk Justyna, Rostół Władysław, Rozdziałik Ludwik, Rudnicka-Posuniak Krystyna, Rudny Jacek, Rumowska Małgorzata, Rusek Marcin, Rybak Jadwiga, Rybak Agnieszka, Rybińska Patrycja, Rymarz Ewa, Ryszkiewicz-Wojciechowska Małgorzata, Rzączyńska Marta, Rzedzicka Magdalena,
S	Sabarańska Karolina, Sadurska Ewa, Sadurska Teresa, Sadurski Tomasz, Saj Adam, Sala Jakub, Samberger Olaf, Sapko Wiesława, Sass-Wołyżyńska Monika, Sawczuk Agata, Sawicka Aleksandra, Schabowska Daria, Sech Krzysztof, Semplińska Agata, Serewa Michał, Seyffert Ewa, Siedlecka Beata, Sienkiewicz Tomasz, Sienkiewicz Bożena, Siennicki Janusz, Siepracki Rafał, Sieteska-Mazurek Iwona, Silmanowicz Katarzyna, Silmanowicz Teresa, Sirko Paweł, Sitkowska Ewa, Siwek Magdalena, Skalski Stanisław, Skatecka-Young Magdalena, Skiba Rafał, Skiba Janusz, Skitał Grzegorz, Skoczek Elżbieta, Skop Piotr, Skorupska-Madej Anna, Skorynkiewicz Iwona, Skrzeczkowska Magdalena, Skrzydło-Tefelska Ewa, Skubisz Ryszard, Słabek Arkadiusz, Słoboda Konrad, Słowik Piotr, Smyk Grzegorz, Smyl Marek, Sobczak Jacek, Sobczuk Marcin, Sobiś Miłosz, Sobolewski Marek, Sobuś Rafał, Sochaj-Majewska Anna, Soćko Michał, Sokołowska Irena, Sokołowska-Stryczek Grażyna, Sokołowski Maciej,

S	Sokół Bożena, Solak Katarzyna, Stanek Natalia, Stanek Krystian, Stanik-Filipowska Katarzyna, Staniuk Mariusz, Stańko Artur, Starosławski Patryk, Stasiak-Dec Anna, Stecyk Teresa, Stecyk Krzysztof, Stecyk Joanna, Stefaniak Adam, Stępień Eryk, Stępień Piotr, Stępkowska Alicja, Stoma Marta, Strawa Ewa, Strukowicz-Janik Jolanta, Strzelecki Damian, Sugier Piotr, Suleiman Dominika, Sulej Ewelina, Sulik Michał, Sulska Jolanta, Sułek Bożena, Superczyński Grzegorz, Suraj-Walter Anna, Suszek-Och Urszula, Suwała Marcin, Sykut Małgorzata, Szajnóg-Chodorowska Magdalena, Szalerek-Janus Danuta, Szczepaniak Łukasz, Szczepaniuk Piotr, Szczepny Krzysztof, Szczucki Piotr, Szereda Kamil, Szeremeta Roman, Szewczyk Michał, Szewczyk Andrzej, Szewczyk Tomasz, Szewczyk-Kowalczyk Agnieszka, Szlichtyng-Głaz Ewa, Szmulik Bogumił, Szpringer Iwona, Szreniawska Małgorzata, Szubartowski Zbigniew, Szumlak-Szewczyk Agnieszka, Szuwara Andrzej, Szwedo-Dytry Anna, Szydło Sabina, Szymańska-Chmiel Magdalena, Szymczak Rafał, Szymczyk Jarosław, Szynal Anna, Szyper Milena, Szysiak Adam, Szyszka Agnieszka,
Ś	Śliwka Małgorzata, Śliżewski Radosław, Śmigasiewicz Tadeusz, Śniegocka Krystyna, Świrgoń Grażyna, Świstak Marzena,
T	Tarkowski Marek, Tkaczyk Andrzej, Toboła Ewelina, Tomasiak Małgorzata, Tomaszewska-Czuk Katarzyna, Tomaszewski Dariusz, Tomkowski Grzegorz, Topolski Michał, Toporek Agnieszka, Traczyk Adam, Trejgel Grzegorz, Trubalski Artur, Trumiński Marian, Trzebiatowski Marcin, Turek Tadeusz, Turek Maciej, Turska Monika, Turski Tomasz, Tymecki Zbigniew, Tyszkiewicz Maria,
U	Uchaniuk Lech, Ufniarz-Witka Mirosława, Urban Stefania, Urbanowicz Paweł, Urbanowicz-Jakubiak Ewa, Uss Sławomir,
W	Wacek Jarosław, Wagner Arkadiusz, Walczuk Marcin, Warda-Durakiewicz Małgorzata, Warszawska Aleksandra, Warych Artur, Wasilewska Monika, Wasilewska Alicja, Wasilewski Sławomir, Wasilewski Jarosław, Wawron-Sobieszek Magdalena, Wawryszuk Anna, Wąsik Jacek, Wąsowicz-Staszak Agnieszka, Wcisło Regina, Wereski Janusz, Wereszczyński Rafał, Wesołowska Albina, Wiater Agata, Wiącek Aleksandra, Wicha Dawid, Widelska Grażyna, Widerski Paweł, Wieczorek Renata, Wielgolaski Marcin, Wielgos Magdalena, Wierzbicka Anna, Wiktorzak Marek, Wilkowska-Kołodziej Małgorzata, Wiszniewska Ewa, Wiśniewska Anna, Witaszek Marta, Witkowski Paweł, Włoch Wojciech, Włodarczyk Agnieszka, Włodarczyk Teresa, Wodecki Sławomir, Wojciechowska Anna, Wojcieszczuk Barbara, Wojnowski Piotr, Wojtak Dariusz, Wojtas Mariusz, Wolak Czesława, Wolińska Iwona, Wolska-Fałdyga Anna, Woś Tomasz, Woś Marlena, Woś Michał, Wośko Marcin, Woźniak Hubert, Woźniak Agnieszka, Woźniak Gerard, Wójcicki Stanisław, Wójcik Paweł, Wójcik-Murdza Dagmara, Wójtowicz Wojciech, Wójtowicz-Matryba Monika, Wrona Andrzej, Wrzosek Małgorzata, Wyszyńska Joanna,
Z	Zachoszcz Małgorzata, Zadura Wiesława, Zagajski Wojciech, Zakrzewska Ewelina, Zalewa Monika, Zapała Grzegorz, Zarewski Piotr, Zarzycka Agata, Zawadzka Maria, Zawadzka Elżbieta, Zawiślak Renata, Ząbek Hubert, Zdunek Krzysztof, Zdziechowska-Żywar Danuta, Zieliński Andrzej, Zielnik Artur, Ziembowicz Beata, Zimak Marcin, Zimecka Elżbieta, Zinczuk Ewa, Złotkiewicz-Kidyba Dorota, Zmysłowski Łukasz, Zoła Bogusława, Zwolak Lucjan, Zychowicz Anna,
Ż	Żak Elżbieta, Żórawska Beata, Żuraw Marcin, Żurawski Michał, Żyszowski Zenon, Żywko Zbigniew.

Zapisy na bezpłatne cykliczne szkolenia z zakresu prawniczego języka angielskiego oraz prawa karnego i procedury karnej

Okręgowa Izba Radców Prawnych w Lublinie informuje, iż przyjmuje zapisy na bezpłatne cykliczne szkolenia z zakresu prawniczego języka angielskiego oraz prawa karnego i procedury karnej.

Rozpoczęcie zajęć planowane jest w I kwartale 2015 r.

REDAKCJA

Nowy Kodeks Etyki Radcy Prawnego

W dniu 22 listopada 2014 r. zgromadzeni na Nadzwyczajnym Krajowym Zjeździe Radców Prawnych w Warszawie przyjęli nowy Kodeks Etyki Radcy Prawnego. W szczególności pojawiły się w nim odniesienia do funkcji obrońcy, jaką osoby wykonujące zawód radcy prawnego będą mogły pełnić od 1 lipca 2015 r., określono również zasady informowania o wykonywaniu zawodu, pozyskiwania klientów i wykonywania czynności zawodowych drogą elektroniczną.

Spośród nowych postanowień znalazło się także uregulowanie kwestii świadczenia pomocy prawnej za granicą. Krajowy Zjazd Radców Prawnych zdecydował, że nie będzie zmiany norm etycznych wiążących radców prawnych, zatem kodeks nadal nie pozwala m.in. na tzw. success fee jako jedyne wynagrodzenie dla radcy prawnego oraz na korzystanie z płatnego pośrednictwa.

REDAKCJA

I Ogólnopolskie Warsztaty Rzeczników Prasowych

W dniach 13-15 listopada 2014 r. w Lublinie odbyło się zorganizowane przez Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wraz z Sekretarzem Krajowej Rady Radców Prawnych spotkanie i szkolenie Rzeczników Prasowych Okręgowych Izb Radców Prawnych pod nazwą „I Ogólnopolskie Warsztaty Rzeczników Prasowych”. Tematem przewodnim Warsztatów było „Doskonalenie umiejętności kontaktu rzeczników prasowych z mediami oraz wymiana doświadczeń rzeczników prasowych”. W spotkaniu i szkoleniu brali udział Sekretarz KRRP Barbara Kras i Dyrektor Biura Prasowego Grzegorz Furgał, Dziekan Rady OIRP w Lublinie Marek Pawłowski oraz rzecznicy prasowi lub wydelegowani przedstawiciele czternastu Okręgowych Izb Radców Prawnych.

Uczestnicy Warsztatów zawitali do Lublina w godzinach popołudniowych pierwszego dnia szkolenia. Po zakwaterowaniu w hotelu pierwszym punktem programu było wspólne zwiedzanie Lubelskiej Trasy Podziemnej na Starym Mieście. Lubelskie Podziemia to ok. 280-metrowa trasa turystyczna biegnąca pod Rynkiem i kamienicami lubelskiej Starówki. Trasa powstała w wyniku połączenia kilkunastu staromiejskich piwnic, których historia sięga początku XVI wieku – stulecia największej świetności Lublina. Spacer zabytkowymi piwnicami staromiejski-

mi budzi emocje, przedstawia wędrówkę w czasie, która pozwala odkryć przeszłość miasta. Historię rozwoju przestrzennego Lublina ukazują makiety od VIII wieku naszej ery, poprzez średniowiecze i wiek XVI. Punktem kulminacyjnym podziemnej trasy jest, wzbogacona światłem i dźwiękiem, ruchoma makietka Wielkiego Pożaru Lublina w 1719 r. Pełen wrażeń dzień zakończył się kolacją w hotelu i zapoczątkowaną wymianą doświadczeń z pełnienia funkcji rzecznika prasowego przy wyśmienitym serniku z malinowym sosem.

Po śniadaniu, drugiego dnia pobytu w Lublinie, zgromadziliśmy się w sali konferencyjnej hotelu w oczekiwaniu na naszego trenera, specjalistę ds. kontaktów z mediami. Organizatorom Warsztatów zależało na tym, aby szkolenie poświęcone było praktycznym aspektom prezentowania przekazu w mediach przez rzeczników prasowych. Na zaproszenie Krajowej Rady Radców Prawnych szkolenie przeprowadził Jacek Pochłopeń, publicysta radiowy i telewizyjny, zastępca redaktora naczelnego miesięcznika „Forbes”, absolwent Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, który pracował również jako Redaktor Prowadzący „Pulsu Biznesu” oraz szef Działu Biznes Tygodnika „Newsweek”.

Spotkanie oficjalnie rozpoczął Dziekan Rady Okręgowej Izby Radców Praw-

nych w Lublinie Marek Pawłowski, który dziękując uczestnikom za przybycie do Lublina zaprosił jednocześnie do brania czynnego udziału w szkoleniu i dzieleniu się własnymi doświadczeniami z pełnienia funkcji rzecznika prasowego. Dziekan podkreślił jak ważna jest rola rzeczników prasowych w świetle promowania zawodu radcy prawnego i kształtowania jego wizerunku jako zawodu zaufania publicznego. W trakcie szkolenia uczestnicy mieli okazję dowiedzieć się jak funkcjonują media i jak z nimi współpracować czy też jakie cechy powinien mieć dobry tekst i jak poradzić sobie z problematyką autoryzacji wypowiedzi. Istotnym zagadnieniem było również w jaki sposób skuteczny rzecznik prasowy może zainteresować dziennikarza promowaniem zawodu radcy prawnego, wydarzeniami z życia samorządu radcowskiego czy organizowanymi akcjami. Szeroko dyskutowanym wątkiem był temat konferencji prasowych, publikowanych zdjęć czy też kwestia sposobu poradenia sobie z sytuacją kryzysową w lokalnym samorządzie radcowskim. Praktycznie wszystkie wypowiedzi trenera przeplatane były spostrzeżeniami i dyskusją uczestników. Zadawaliśmy szereg trudnych pytań i na wszystkie otrzymaliśmy zadowalające odpowiedzi.

Po obiedzie w hotelu uczestnicy Warsztatów udali się do nowego Ośrodka Szkoleniowo-Dydaktycznego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie. Po zwiedzeniu Ośrodka i zrobieniu kilku pamiątkowych zdjęć rozpoczęliśmy zaplanowany w harmonogramie Warsztatów panel

dyskusyjny. Celem panelu było przedstawienie i podzielenie się doświadczeniami z wykonywania funkcji rzecznika prasowego w kontekście bieżącej pracy oraz podejmowanych akcji, w szczególności na przykładzie akcji „Niebieski Parasol”. Z wypowiedzi uczestników wynikało, że akcja „Niebieski Parasol” zakończyła się ogromnym sukcesem. W prasie, radiu i telewizji każdej Okręgowej Izby Radców Prawnych ukazało się wiele pozytywnych materiałów promujących akcję i zawód radcy prawnego. Dzięki tej akcji udało się nam poszerzyć lub na nowo zorganizować kontakty z mediami, które w wielu miastach zaowocowały stałą współpracą.

Po powrocie do hotelu i obejrzeniu meczu Polska-Gruzja (4:0 dla Polski – brawo!), uczestnicy Warsztatów ponownie pojawili się na Starym Mieście w Lublinie. W jednej z najbardziej znanych restauracji w Lublinie uczestników Warsztatów powitał Wiceprezes KRRP Arkadiusz Bereza, który przybliżył uczestnikom lubelską legendę związaną z nazwą restauracji. „Dawno temu, w Trybunale Koronnym w Lublinie, odbywał się sąd nad bogatym szlachcicem i biedną wdową. Wdowa nie zgodziła się sprzedać szlachcicowi swojej ziemi, a on zemścił się, podpalając cały jej dobytek. Sprawa wydawała się jasna, jednak szlachcic przekupił sąd i został uniewinniony. Po wysłuchaniu wyroku wzburzona wdowa wykrzyknęła, że gdyby ją diabli sądzili, to wydaliby sprawiedliwszy wyrok. Wieść o jej krzywdzie dotarła do piekieł i o północy do Trybunału zjechali się wielmożni panowie. Zasiedli w miej-

sach sędziów i zaczęli obradować nad sprawą, a obecni przy procesie sekretarze zauważyli rogi wystające z czupryny i ogony wyłaniające się spod szat. Czarty orzekły, że szlachcic jest winny, a wdowie należy się odszkodowanie. Całość wyroku spisały na dekrecie i, aby go przypieczętować, wypaliły jedną czarcią łapę na

sędziowskim stole”. Uczestnicy Warsztatów, przy akompaniamencie pianina, dzielili się wrażeniami ze szkolenia w Lublinie i obiecali, że na pewno przyjadą na kolejne warsztaty w przyszłym roku.

EWA URBANOWICZ-JAKUBIAK
RZECZNIK PRASOWY OIRP W LUBLINIE

III Ogólnopolska Konferencja Sędziów i Rzeczników Dyscyplinarnych

W dniach 9-12 października 2014 r. we Wrocławiu odbyła się III Ogólnopolska Konferencja Sędziów i Rzeczników Dyscyplinarnych. Konferencja została zorganizowana z inicjatywy Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu Leszka Korczaka, Przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Jarosława Sobutki oraz Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Tomasz Schefflera.

W konferencji wzięli udział Rzecznicy Dyscyplinarni i Sędziowie Sądów Dyscyplinarnych Okręgowych Izb Radców Prawnych z całej Polski, Sędziowie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego oraz Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego. W obradach uczestniczyli również m.in. Prezes Krajowej Rady Radców Prawnych Dariusz Sałajewski, Wiceprezesi Krajowej Rady Radców Prawnych Zbigniew Pawlak i Włodzimierz Chróścik, Sekretarz Krajowej Rady Radców Prawnych Barbara Kras, Naczelnik

Wydziału Adwokatury i Radców Prawnych Prokurator Beata Sawicka-Felczak (Ministerstwo Sprawiedliwości, Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej), Sędzia Sądu Najwyższego Andrzej Siuchniński oraz Dziekani Okręgowych Izb Radców Prawnych. Okręgowa Izba Radców Prawnych w Lublinie była reprezentowana przez Dziekana Rady Marka Pawłowskiego, Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Urszulę Nieborak i Sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Bożenę Bilkiewicz-Bańkę, Barbarę Dubiel, Beatę Franus-Wyrwich, Annę Jakubowską-Rybczyńską, Grzegorza Koksanowicza, Krzysztofa Pachoła, Juliusza Petraniuka, Ewę Piórecką, Jerzego Piskorskiego, Teresę Silmanowicz, Artura Warycha oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Patrycję Kozłowską-Kalisz i Zastępców Rzecznika Dyscyplinarnego Przemysława Bryłowskięgo, Jarosława Nogalskiego, Beatę Ogródnik

-Kołodziejczyk, Pawła Strzelca, Agnieszkę Szczekalę, Huberta Ząbka.

Przedmiotem konferencji była działalność samorządu radców prawnych w sferze odpowiedzialności dyscyplinarnej, stosowanie przepisów kodeksu postępowania karnego w toku postępowań dyscyplinarnych, wypracowanie rozwiązań problemów najczęściej pojawiających się w tych postępowaniach oraz przedstawienie zmian wynikających z nowelizacji kodeksu postępowania karnego oraz ustawy o radcach prawnych.

W dniu 9 października 2014 r. odbyło się spotkanie Dziekanów OIRP oraz spotkanie Dziekanów OIRP, Prezesa i Wiceprezesa KRRP z Przewodniczącymi Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych i Rzecznikami Dyscyplinarnymi oraz Głównym Rzecznikiem Dyscyplinarnym i Przewodniczącym Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, którego przedmiotem były kwestie dotyczące planowanych zmian w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego oraz uzgodnienia praktyk odnoszących się do stosowania instytucji tzw. ostrzeżenia dziekańskiego.

W dniu 10 października 2014 r. merytoryczne obrady poprzedzone zostały oficjalnym otwarciem konferencji i powitaniem jej uczestników przez Dziekana Rady OIRP we Wrocławiu Leszka Korczaka.

Drugi dzień konferencji poświęcony był problematyce postępowania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym, która została przedstawiona uczestnikom konferencji przez Prokuratorów Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu, Daniela Drapałę i Marcina Kuźmę oraz kwestiom związa-

nym z postępowaniem kasacyjnym przed Sądem Najwyższym, które zaprezentował Sędzia SN Andrzej Siuchniński. Drugi dzień obrad uświetniło wystąpienie Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych Dariusza Sałajewskiego, którego przedmiotem był projekt nowego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W dniu tym miała miejsce również dyskusja panelowa, spotkanie Dziekanów OIRP, Prezesa i Wiceprezesa KRRP, Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego i Przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z Panią Naczelnik Wydziału Adwokatury i Radców Prawnych Prokurator Beatą Sawicką-Felczak, jak również spotkanie Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego z Rzecznikami Dyscyplinarnymi i Przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z Sędziami Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych. Drugi dzień konferencji uświetniła przygotowana przez organizatorów loteria oraz uroczysta kolacja.

Ostatni dzień konferencji poświęcony został problematyce postępowania przed OSD i WSD, którą przedstawili Sędziowie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Zdzisław Pachowicz i Andrzej Kot. Obrady zakończyła dyskusja panelowa. Atrakcją dnia był spektakl „Nine” w Teatrze Muzycznym Capitol, na który uczestnicy konferencji pojechali specjalnie wynajętym na tę okoliczność tramwajem.

Z kolei w dniu 12 października 2014 r. organizatorzy uczestnikom konferencji zapewnili możliwość zwiedzania Panoramy Racławickiej.

AGNIESZKA SZCZEKAŁA
RADCA PRAWNY

Bal Radcy Prawnego

W dniu 4 października 2014 r. w Restauracji Etiuda w Lublinie odbył się Bal Radcy Prawnego zorganizowany przez Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie. W Balu uczestniczyli goście z Krajowej Izby Radców Prawnych – Prezes Dariusz Sałajewski, Sekretarz Barbara Kras, Wiceprezesi: Arkadiusz Bereza oraz Włodzimierz Chrościk oraz były Minister Sprawiedliwości Andrzej Kalwas. Oprawę muzyczną zapewnił absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej

w Lublinie – DJ Hirek Wrona. Niespodzianką muzyczną, przygotowaną specjalnie na tę okazję, była pochodząca z Lublina artystka Kaja Mianowana – solistka Teatru Muzycznego Roma, Opery i Filharmonii Podlaskiej oraz Teatru Muzycznego w Lublinie, która przepięknie zaśpiewała przy akompaniamencie współpracującej z nią kompozytorki i pianistki Vlasty Traczyk.

REDAKCJA

Szkolenie Radców Prawnych w Kazimierzu Dolnym

W ramach jesiennej konferencji szkoleniowej OIRP w Lublinie w dniach 9-11 października 2014 r. odbyło się szkolenie wyjazdowe w Kazimierzu Dolnym. Tematyką szkolenia były zmiany w postępowaniu karnym określone ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, w tym rola obrońcy w postępowaniu karnym, oraz swoboda orzekania w sprawach

cywilnych, a uprawnienia procesowe stron i ochrona dóbr osobistych ze szczególnym uwzględnieniem roszczeń majątkowych wynikających z ich naruszenia w świetle Konstytucji, prawa międzynarodowego i kodeksu cywilnego. Szkolenie prowadzili Sędziowie Sądu Okręgowego w Lublinie – Artur Ozimek i Piotr Jakubiec.

REDAKCJA

II miejsce drużyny OIRP Lublin w VII Halowym Turnieju Prawników w Piłce Nożnej – Mielec 2014

W dniu 25 października 2014 r. w Mielcu odbył się VII Halowy Turniej Prawników w Piłce Nożnej, w którym uczestniczyły drużyny prawnicze z Jasła, Rzeszowa, Tarnobrzega, Dębicy, Krakowa, dwie drużyny z Mielca oraz drużyna Okręgowej Izby Radców Prawnych z Lublina. Na turniej zostali zaproszeni również honorowi goście reprezentujący środowisko sędziowskie, prokuratorskie, radcowskie, adwokackie i sportowe. Naszą Izbę reprezentował dziekan Arkadiusz Bereza, zaś w zmaganiach piłkarskich wzięli udział radcowie i aplikanci: Robert Wąsiewicz, Michał Woś, Sławomir Bereza, Jacek Borsukiewicz, Dawid Wicha, Kamil Golema, Mateusz Dudek, Mateusz Chmielnicki, Marcin Karasek oraz Patryk Łysakowski.

W fazie grupowej naszej drużynie przyszło zmierzyć się z prawnikami z Jasła, Tarnobrzega i drużyną Mielec I. Idealnym wprowadzeniem do turnieju okazał się pierwszy mecz w grupie przeciwko drużynie z Jasła. Od pierwszej minuty spotkania drużyna OIRP Lublin w skupieniu realizowała założenia taktyczne, kontrolowała przebieg gry i nie dopuszczała do podbramkowych sytuacji. Konsekwentna gra poskutkowała wygraną naszej drużyny 2-0, a oba gole zdobył Mateusz Chmielnicki. Szczególnej urody

była pierwsza bramka zdobyta z połowy boiska wprost w „okno” bramki. W kolejnym meczu naszym przeciwnikiem była drużyna z Mielca, która musiała wygrać to spotkanie, aby zachować realne szanse awansu z grupy. Był to zdecydowanie najbardziej zacięty i ostry mecz w całym turnieju. Zawodnicy obu drużyn „nie odstawali nogi”. Każda z drużyn miała swoje szanse bramkowe, których nie potrafiła zamienić na gole. Na pochwałę zasługiwała żelazna gra w obronie Sławomira Berezy i Jacka Borsukiewicza oraz świetna postawa bramkarza Mateusza Dudka. Mecz zakończył się wynikiem 0-0. Ostatni mecz w grupie to pojedynek przeciwko drużynie z Tarnobrzega. Obie drużyny do tej pory były niepokonane w turnieju. Ten pojedynek nie zmienił tego stanu rzeczy, mecz zakończył się wynikiem 1-1, a gola dla naszej drużyny zdobył Mateusz Chmielnicki.

Z bilansem jednej wygranej oraz dwóch remisów awansowaliśmy z pierwszego miejsca w grupie do półfinału, wyprzedzając większą ilością zdobytych bramek zespół z Tarnobrzega, który zajął drugie miejsce w naszej grupie.

W półfinale naszym przeciwnikiem była drużyna z Rzeszowa. Wyszliśmy do meczu bardzo zmobilizowani i skoncentrowani. Bezbłędna, konsekwentna i wa-

leczna gra zaskoczyła naszych przeciwników. Po bramce Patryka Łysakowskiego oraz samobójczej bramce zawodnika z Rzeszowa, schodziliśmy na przerwę z wynikiem 2-0. W drugiej połowie przeciwnicy rzucili się do ataku, co poskutkowało zdobyciem przez nich bramki. Obie drużyny włożyły w ten mecz dużo walki i siły, jednak nie potrafiły wykorzystać wszystkich sytuacji bramkowych stworzonych w drugiej połowie. Po końcowym gwizdku, z wynikiem 2-1, awansowaliśmy do finału Turnieju.

W finale zmierzyliśmy się z drużyną z Tarnobrzega, z którą graliśmy w fazie grupowej. Obie drużyny grały bardzo zachowawczo, starając się przede wszystkim nie dopuścić do zagrożenia w rejonie swojego pola bramkowego, a jednocześnie czekając na błąd przeciwnika. Po wyrównanym pojedynku, lepszą okazała się drużyna z Tarnobrzega, wygrywając finał 1-0.

Po meczu odbyło się uroczyste wręczenie pucharów i nagród przez zaproszonych gości. Puchar króla strzelców turnieju odebrał Mateusz Chmielnicki, a puchar wręczył król strzelców Mistrzostw Świata z 1974 roku – Grzegorz Lato.

Wszyscy uczestnicy turnieju oraz goście zostali zaproszeni przez organizatora na spotkanie towarzyskie, które odbyło się w bardzo miłej i przyjaznej atmosferze.

Turniej w Mielcu to bardzo dobrze przygotowana impreza sportowa, integrująca środowiska prawnicze. Podkreślić należy profesjonalizm i świetną organizację turnieju. Cieszy również postawa naszej drużyny, która zaprezentowała się z bardzo dobrej strony zajmując II miejsce, co dobrze prognozuje na przyszłość.

MARCIN KARASEK
APLIKANT RADCOWSKI

Halowe Mistrzostwa Lubelszczyzny Prawników 2014 r. w tenisie ziemnym

W dniach 22-23 listopada 2014 r. pod patronatem Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie oraz Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w Lublinie, przy wsparciu finansowym tych Izb, odbyły się Halowe Mistrzostwa Lubelszczyzny Prawników 2014 r. w tenisie ziemnym. Były to pierwsze od wielu lat tego typu zawody w naszym regionie, a ich celem była nie tylko popularyzacja tej wspaniałej dyscypliny sportu, ale też integracja środowiska prawniczego i... po prostu dobra sportowa zabawa. Uczestnikami mogły być osoby wykonujące profesje prawnicze m.in. radcy prawni, adwokaci, sędziowie, prokuratorzy, komornicy, notariusze. Zawody miały postać regionalną, przy czym gościliśmy sporą grupę prawników z Zamojszczyzny. Na otwarciu turnieju obecny był przedstawiciel Rady OIRP w Lublinie mec. Bartosz Gdulewicz oraz Rady Adwokackiej mec. Lesław Bindas.

Zawody odbyły się w Lubelskim Klubie Tenisowym przy Al. Zygmuntońskich 4, a właściciel obiektu oddał do dyspozycji zawodników cztery kryte korty oraz zaplecze wraz z siłownią i salą klubową, gdzie w przerwach między meczami zawodnicy mogli zregenerować siły m.in. daniami cateringowymi.

Do rozgrywek w trzech kategoriach przystąpiło łącznie 18 zawodniczek i za-

wodników. Duże sukcesy zanotowali reprezentanci naszej Izby: mecenas Iwona Bargenda, Aleksander Jedenak i Marek Duszyński.

W kategorii *open kobiet* zwyciężyła r. pr. **Iwona Bargenda**, II miejsce zajęła p. sędzia Urszula Zwolak, zaś III p. sędzia Małgorzata Dec.

Triumfátorem w kategorii *mężczyźni 50+* został adw. Ryszard Sobczak, a kolejne miejsca zajęli panowie sędzia Krzysztof Pliszka i adw. Dariusz Kotowski. W tej kategorii wszystkie pojedynki były bardzo wyrównane i zacięte, a wyniki ważyły się do ostatnich piłek. Tylko jeden mecz zakończył się po 2 setach, w pozostałych zaszła konieczność rozegrania kolejnego decydującego seta skróconego do dziesięciu punktów (tzw. *tie-break*).

Najliczniejsza grupa zawodników wystartowała w kategorii *open mężczyźni* i tu triumfował r. pr. **Aleksander Jedenak**, II miejsce zajął pan prok. Maciej Florkiewicz, zaś na III uplasowali się *ex aequo* r. pr. Marek Duszyński i adw. Artur Prokopowicz. Mecz finałowy stał na wysokim poziomie sportowym i zgromadził wielu widzów, którzy udane zagrania nagradzali gromkimi oklaskami.

Rywalizacja we wszystkich kategoriach przebiegała w bardzo dobrej, sportowej atmosferze w duchu *fair play*, pod czujnym okiem Dyrektora Mistrzostw i trenera

LKT p. Marka Oratowskiego oraz sędziego turnieju p. Ksawerego Zaborskiego. Wyniki poszczególnych spotkań zostały opublikowane na stronie organizatora rozgrywek www.tenislublin.com, podobnie jak wiele zdjęć z przebiegu turnieju. Krótka informacja wraz ze zdjęciami znajduje się także na stronie internetowej naszej Izby oraz Izby Adwokackiej w Lublinie.

Turniej z całą pewnością należy sportowo i organizacyjnie zaliczyć do udanych

i miejmy nadzieję, że na stałe zagości w kalendarzu imprez sportowych naszego regionu. Takie życzenia wyrażali bez wyjątku wszyscy jego uczestnicy. Warto także wziąć pod rozwagę zorganizowanie takich rozgrywek w przyszłym roku na kortach odkrytych np. w okresie przedwakacyjnym.

MAREK DUSZYŃSKI
RADCA PRAWNY

Z ŻYCIA KLUBU SENIORA

Obchody Święta Niepodległości

W dniu 4 listopada 2014 r. odbyło się zebranie uczestników Klubu Seniora pod hasłem „Czcimy Święto Niepodległości”. Program spotkania obejmował m.in. wysłuchanie wykładu prof. dr. hab. Jana Lewandowskiego Kierownika Zakładu Historii Polski XIX w. UMCS na temat państwowości Polski XIX i XX w. Prelegent w ciekawy sposób przybliżył słuchaczom sytuację panującą w każdym z trzech zaborów w przededniu odzyskania przez Polskę niepodległości. Następnie przedstawił trudną i pełną poświęceń drogę Polaków do wskrzeszenia niepodległego państwa polskiego – zwieńczoną sukcesem w dniu 11 listopada 1918 r. O szczególnej atrakcyjności wykładu świadczy dodatkowo fakt, iż zostały w nim

omówione nie tylko ważne wydarzenia historyczne, ale także różne ciekawostki, często powszechnie nieznane.

Dla uczczenia rocznicy tego wielkiego wydarzenia, uczestnicy spotkania zaśpiewali okolicznościowe pieśni patriotyczne i żołnierskie wg zbioru pt. „Śpiewnik Polaka”, w który zaopatrzył wszystkich przewodniczący Klubu Kolega Krzysztof Krzywonos. Serdecznie Koledze przewodniczącemu za to dziękujemy.

W trakcie spotkania omówiono również sprawy bieżące Klubu Seniora, w szczególności związane z zaplanowaną na dzień 6 listopada 2014 r. wycieczką do Warszawy.

ALEKSANDRA ŻŁOMAŃCZUK
RADCA PRAWNY

Turnus rehabilitacyjny w Krynicy-Zdroju

31 sierpień 2014 r. to ostatni dzień trwającego od 17 sierpnia turnusu rehabilitacyjnego radców prawnych w Krynicy-Zdroju.

Od samego rana w Ośrodku Sanatoryjno-Wypoczynkowym „Lwigród”, gdzie byliśmy zakwaterowani i poddawani zabiegom rehabilitacyjnym, słychać było odgłosy związane z naszym odjazdem i przygotowaniem z naszym odjazdem gości na Forum Ekonomiczne. Krynica – jak zawsze przepiękna – żegnała nas rześką, ale słoneczną aurą, dzwonami z kościoła zdrojowego wzywającymi na niedzielną mszę i rosnącym gwarem głównej ulicy.

Zdrowi, pełni wrażeń wracaliśmy do swoich domów, pojedynczo lub w towarzystwie innych kolegów lub koleżanek, często poznanych dopiero tutaj. Te nowe znajomości i przyjaźnie, o czym miałam okazję przekonać się już sama – mają okazję pozostać z nami na długo.

Nasza „lubelska” grupa radców seniorów, odpoczywających w przyjaznym

„Lwigródzie”, liczyła 8 osób i była jedną z najliczniej reprezentowanych Okręgowych Izb Radców Prawnych. Wielką w tym zasługą naszej Koleżanki Ireny Kopic Rzecznika Funduszu Seniora Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie – za co jej serdecznie dziękujemy.

Specjalne podziękowanie składamy Koleżankom i Kolegom z Krajowej Izby Radców Prawnych, inicjatorom i organizatorom tej formy wypoczynku dla radców prawnych seniorów.

Dziękujemy kierownictwu, lekarzom i wszystkim pozostałym osobom pracującym w „Lwigródzie”, które dołożyły wielu starań, aby nasz pobyt w Ośrodku uczynić jak najlepszym.

Dziękuję też moim Koleżankom i Kolegom, a szczególnie Steni, Irminie, Hani, Reni i Mirce za wspólnie spędzone z nimi w Krynicy chwile.

HALINA KNUTA
RADCA PRAWNY

Wycieczka do Warszawy

W dniu 6 listopada 2014 r. realizując program Klubu Seniora Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, wyjeżdżamy na wycieczkę do Warszawy. Na ul. Grochowskiej w Warszawie wita nas przewodnik, opiekun grupy. Opowiada o historii powstania Warszawy. Dojeżdżamy do Śródmieścia, mijając ważne dla kultury polskiej Muzeum Narodowe, Muzeum Wojska Polskiego oraz były gmach KC PZPR, Rondo de Gaulle'a z kontrowersyjną palmą, której autorką jest J. Rajkowska. Wjeżdżamy na Nowy Świat. Architektura mijanych pałaców, obiektów kultury i biznesu przypomina Warszawę dawną, np. Pałac Staszica, Pomnik Mikołaja Kopernika, Kościół św. Krzyża (z którego nadawana jest msza św. radiowa w niedzielę), Akademia Sztuk Pięknych, Uniwersytet Warszawski, Pałac Prezydencki, Pomnik księcia Józefa Poniatowskiego itd.

I tak Traktem Królewskim dojeżdżamy do Placu Zamkowego z Kolumną Zygmunta III Wazy. Od 1644 r. z wyniosłej kolumny król spogląda na Warszawę. Przez blisko pół tysiąca lat Zamek Królewski dzielił losy narodu polskiego. Był świadkiem wielkich wydarzeń historycznych. Tu uchwalona została Konstytucja 3 Maja, podejmowano decyzje dotyczące manifestacji narodowych, przyjmowano królów i możnych ówczesnych czasów. Okres prawdziwej świetności Zamku Królewskiego zaczyna się za czasów Stanisława Augusta Poniatowskiego. Zamek

był symbolem niepodległości państwa polskiego, wyrazem więzi narodowej. Stąd też w okresie drugiej wojny światowej Hitler realizował swoją tezę „odbierzcie narodowi pamiątki przeszłości, a w drugim pokoleniu przestanie być narodem” sukcesywnie burząc w latach 1939-1945 Warszawę i Polskę. O historii Zamku Królewskiego, Starego Miasta, życiu mieszkańców Warszawy w czasie okupacji niemieckiej, odbudowie stolicy opowiadał przewodnik.

Dalsza trasa wycieczkowa do Mennicy Polskiej pozwoliła obejrzeć z okna autokaru m.in. Pałac Prymasowski, Operę Narodową i Teatr Narodowy, Plac marszałka Piłsudskiego, Grób Nieznanego Żołnierza i inne interesujące pod względem architektury obiekty i budowle.

W Mennicy Państwowej oglądaliśmy prezentowane w kilkunastu gablotach światowej klasy dzieła sztuki numizmatycznej. Ekspozycje skarbcza Mennicy Polskiej łączą w sobie zarówno wartości kolekcjonerskie, jak i inwestycyjne, np. wyjątkowo atrakcyjne monety, pieczęcie, herby, złote sztabki lokacyjne, itd. „Znaki zodiaku” – wizerunek astrologicznego opiekuna – ściśle limitowana edycja z 2014 r. Nakład 300 egzemplarzy, srebro, średnica 21 mm, masa 5,21 g. Monety okolicznościowe np. „Zwierzęta świata – konik polski” nominały 20 zł i 2 zł. Na zlecenie NBP Mennica wyprodukowała nakład o wysokości 800 000 egz. Medal srebrny „Boże Narodzenie” – moneta

srebrna platerowana, Medal w ramce z serii „Wielcy Polacy” – Jan Paweł II – niezwykle niskie nakłady, skomplikowany proces wytwarzania z wykorzystaniem kruszców szlachetnych sprawiają, że produkty Mennicy cieszą się światową popularnością. Wystawy, nagrody potwierdzają jak trafne jest lokowanie kapitału w wyroby Mennicy.

Na zakończenie zwiedzania mieliśmy okazję kupić okolicznościowe wyroby w przystępnych cenach, a nawet otrzymać gratisowe suweniry.

Słowa uznania należy wyrazić p. J. Malickiej za olbrzymią wiedzę z zakresu numizmatyki, którą w „małej pigułce” z nami się podzieliła.

Po obiedzie i krótkim odpoczynku idąc do autokaru, mieliśmy okazję zobaczyć Synagogę Nożyków i Teatr Żydowski.

Zwiedzanie Muzeum Powstania Warszawskiego to realizacja kolejnego punktu naszej wycieczki. Przewodnik przedstawił polityczne i wojskowe decyzje wybuchu 1 sierpnia 1944 r. powstania warszawskiego. Zwiedzając kolejne sale wystawowe, poznaliśmy przebieg i etapy walki powstańców z okupantem hitlerowskim. Zawiodły deklaracje ze strony aliantów i pomoc militarna oraz wsparcie wojska radzieckiego i polskiego. Determinacja powstańców i ludności Warszawy z przeważającą militarnie armią niemiecką zaskoczyła Hitlera, który wydał rozkaz zniszczenia miasta, stłumienia powstania i wymordowania ludności. 2 października 1944 r. został podpisany akt kapitulacji. Do niewoli niemieckiej poszło ok. 15 000 żołnierzy powstańców, ludność cywilna zdolna do pracy została wywieziona

na roboty do Niemiec, pozostali zostali zabrani do obozów koncentracyjnych. Warszawa miała zostać zrównana z ziemią.

Dzisiaj Warszawa jest miastem europejskim i ciągle się rozbudowuje. Świadczą o tym m.in. Łazienki Królewskie, kolejny punkt realizacji naszej wycieczki. Przyjeżdżając na miejsce, mogliśmy zobaczyć pomnik marszałka Piłsudskiego, Urząd Rady Ministrów i Belweder. Pomimo zapadającego zmierzchu podziwialiśmy najpiękniejszy zespół architektoniczno-pałacowy z XVIII wieku z pomnikiem Fryderyka Chopina. Pora wieczorna ograniczyła możliwość zwiedzania budowli pałacowych czy możliwości przejażdżki gondolą, podziwiania kolorowych pawli, czy wszędobylskich wiewiórek.

Stadion Narodowy – to ostatni punkt do zwiedzania. Bezpośrednia możliwość obecności na stadionie daje wyobrażenie o jego rozmiarach. Zwiedziliśmy te wszystkie miejsca, które są niewidoczne podczas oglądania transmisji sportowych, m.in. szatnie dla piłkarzy i sędziów, kabiny dla sprawozdawców radiowych i telewizyjnych, pomieszczenia techniczne itp. Obserwowaliśmy budowę dwóch lodowisk dla 2000 łyżwiarzy na miejscu płyty boiska.

Po niemal dwugodzinnym zwiedzaniu obiektu, zmęczeni z przyjemnością zajęliśmy miejsca w autokarze, pełni wrażeń ruszyliśmy w drogę powrotną do Lublina. Wycieczka była udana, spełniła nasze oczekiwania i nadzieję, że następny wyjazd również będzie udany.

ROBERT MAĐRAKIEWICZ
RADCA PRAWNY

Harmonogram Spotkań Klubu Seniora

Okres: styczeń – marzec 2015 r.

Styczeń

Termin	Dzień Tygodnia	Godzina	Cykl	TEMAT I MIEJSCE SPOTKANIA
*8,15,22,29. 01.2015	czwartek	10.00- 16.00	Gry towarzyskie	Spotkania brydżowo-szachowe Miejsce spotkań: siedziba OIRP w Lublinie.
*20.01.2015	wtorek	14.00	Aktywizacja ludzi tzw. trzeciego wieku	Pogadanka na temat: „Komunikacja, która łączy pokolenia. Dialog i porozumienie. Rozwiązywanie sytuacji konfliktowych”. Prelekcję poprowadzi psycholog mgr Monika Kitawska Miejsce spotkania: siedziba OIRP w Lublinie.
*24.01.2015	sobota	10.00	Gry towarzyskie	Zawody w brydżu sportowym parami o Puchar Dziekana OIRP w Lublinie. Zamiar uczestnictwa par należy zgłosić w sekretariacie OIRP w Lublinie do dnia 16 stycznia 2015 r. Miejsce zawodów: siedziba OIRP w Lublinie.

Luty

*5,12,19,26. 02.2015	czwartek	10.00- 16.00	Gry towarzyskie	Spotkania brydżowo-szachowe Miejsce spotkań: siedziba OIRP w Lublinie.
-------------------------	----------	-----------------	-----------------	---

*17.02.2014	wtorek	15.00	Zdrowie	Prelekcja na temat: „Trening rekreacyjny, techniki radzenia sobie ze stresem”. Prelekcję poprowadzi psycholog mgr Monika Kitawska Miejsce spotkania: siedziba OIRP w Lublinie.
-------------	--------	-------	---------	---

Marzec

* 5,12,19,26.03.2015	czwartek	10.00-16.00	Gry towarzyskie	Spotkania brydżowo-szachowe Miejsce spotkania: siedziba OIRP w Lublinie.
24.03.2015	wtorek	16.00	Spotkania towarzyskie	Spotkanie Wielkanocne Miejsce spotkania: siedziba OIRP w Lublinie. Uczestnictwo w spotkaniu należy zgłosić w sekretariacie OIRP w Lublinie do dnia 16.03.2015 r.

Uwaga:

– do spotkań oznaczonych gwiazdką (*) zapraszamy także aplikantów oraz radców prawnych praktykujących. Ewentualne zmiany w spotkaniach ogłaszane będą na stronie internetowej OIRP w Lublinie oraz tablicy ogłoszeń Izby.

ZAPROSZENIE

W ramach integracji pokoleniowej Klub Seniora przy wsparciu
Okręgowej Izby Radców Prawnych
w Lublinie

zaprasza

aplikantów i radców prawnych
do udziału w zawodach

brydża sportowego

o

Puchar Dziekana

Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

– turniej par na maxy –

Zawody odbędą się w dniu **24 stycznia 2015 r.** (sobota)
w siedzibie Izby, tj. przy ul. Konrada Wallenroda 2E
Początek rozgrywek – godzina 10⁰⁰

W parze brydżowej musi występować co najmniej jeden członek Izby

Zamiar uczestnictwa pary w turnieju proszę zgłaszać w siedzibie
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie do dnia 16 stycznia 2015 r.

Dla uczestników przewidziane są miłe niespodzianki.

Za Zarząd
Klubu Seniora
Krzysztof Krzywonos

Wątpliwości prawne na tle spraw o stwierdzenie nabycia prawa własności nieruchomości w drodze zasiedzenia

Czy można uznać, iż posiadanie ma charakter posiadania samoistnego w rozumieniu art. 336 k.c., w sytuacji gdy posiadacz nieruchomości wszedł w jej posiadanie za zgodą właściciela nieruchomości i użytkował ją w zakresie przez niego tolerowanym, przez cały czas jej posiadania nie opłacał należnych podatków od tej nieruchomości, a ponadto mając wiedzę i świadomość o możliwości uwłaszczenia się na spornej nieruchomości w trybie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250 ze zm.), nie dokonał tego, chociaż dokonał takiego uwłaszczenia w stosunku do innych nieruchomości znajdujących się w jego posiadaniu? – zarys problematyki w kontekście spraw o stwierdzenie nabycia prawa własności nieruchomości w drodze zasiedzenia.

Problem ów pojawił się na kanwie jednej ze spraw sądowych o zasiedzenie. Sąd ustalił, że rodzice wnioskodawcy (w sprawie o zasiedzenie) władali sporną nieruchomością jak właściciele, a więc można im przypisać posiadanie samoistne. Na charakter posiadania samoistnego wskazywało to, iż rodzice wnioskodawcy stawiali na spornej nieruchomości budynki, a w opinii otoczenia uważani byli

za właścicieli, choć świadkowie nie wiedzą w jaki sposób weszli oni w posiadanie nieruchomości. Okoliczności, iż nie płacili oni podatków oraz pytali rodziców uczestniczki (właściciela nieruchomości będącej przedmiotem sprawy o zasiedzenie) o zgodę na postawienie zabudowań gospodarczych, w ocenie Sądów (I i II instancji) nie przesądzają o charakterze posiadania. Natomiast okoliczność wejścia w posiadanie nieruchomości za zgodą właścicieli (rodziców uczestniczki, poprzednich właścicieli nieruchomości) była jedynie przesłanką za stwierdzeniem złej woli posiadacza – wnioskodawcy w sprawie o zasiedzenie. W ocenie Sądów, również nieuczestniczenie rodziców wnioskodawcy w postępowaniu uwłaszczeniowym w trybie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250 ze zm.) w stosunku do spornej nieruchomości, nie przesądza o „animus” właścicielskim jego poprzedników prawnych. Zdaniem Sądu bowiem, powszechnym było, iż dochodziło do sytuacji, że akt własności ziemi (AWZ) na określoną nieruchomość otrzymywała często osoba w ogóle nie będąca jej posiadaczem.

Stanowisko to wydaje się być bardzo kontrowersyjne. Zmierza ono bowiem

w swej istocie do zdeprecjonowania postępowania uwłaszczeniowego prowadzonego w trybie wyżej wymienionej ustawy i autorytatywnego założenia, iż postępowania te oraz dokonywane tam ustalenia faktyczne nie odpowiadały rzeczywistości. Przyjmując koncepcję Sądów, podważana jest moc prawna wydawanych wówczas aktów własności ziemi w trybie ustawy uwłaszczeniowej.

Kluczowym elementem dla możliwości zasiedzenia jest władanie nieruchomością tak jak właściciel przez pewien określony czas. Władanie to musi odbywać się zamiast właściciela, a nie zaś w jego imieniu lub na jego rzecz. Do nabycia prawa własności nieruchomości w drodze zasiedzenia prowadzi tylko posiadanie samoistne. Zgodnie z art. 336 KC posiadaczem samoistnym nieruchomości jest ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel. Z posiadaniem samoistnym mamy zatem do czynienia wówczas, gdy po stronie władającego istnieje zarówno rzeczysta możliwość władania nieruchomością w takim zakresie, jaki odpowiada zakresowi uprawnień właściciela, jak i manifestowana w sposób postrzegalny dla otoczenia wola władania nieruchomością jak właściciel we własnym imieniu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 1986 r.; sygn. akt III CRN 60/86; OSNCP 1987 r. Nr 9, poz. 138; zobacz orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1961 r.; sygn. akt CR 961/60; „Nowe Prawo” 1962 r., nr 12, s. 1688-1689). Bez znaczenia pozostaje okoliczność, czy samoistny posiadacz

zdaje sobie sprawę z tego, że nie jest właścicielem nieruchomości.

Do nabycia prawa własności nieruchomości nie prowadzi natomiast posiadanie zależne, w ramach którego posiadacz włada nieruchomością nie jak jej właściciel, lecz jak osoba, której przysługuje inne prawo dotyczące nieruchomości. Zgodnie z art. 336 KC posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny). Wyraźnie jednak należy zastrzec, że z tego punktu widzenia bardzo istotne jest właściwe oddzielenie w postępowaniu cywilnym faktu od prawa. Na ustalenia faktyczne dotyczące posiadania składają się fakty mogące wskazywać na istnienie posiadania i jego rodzaj, ocena natomiast, czy jest to posiadanie samoistne czy zależne, w dobrej czy w złej wierze oraz ocena skutków w zakresie możliwości zasiedzenia stanowi zagadnienia prawne (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 1935 r., sygn. akt C II 658/35, „Ruch Prawniczy Ekonomiczny i Socjologiczny” 1936, nr 3, s. 639).

Jednym z dwóch wymogów koniecznych do zasiedzenia prawa własności nieruchomości jest jej nieprzerwane samoistne posiadanie. Samoistnym posiadaczem jest ten, kto postępuje z rzeczą jak właściciel, o czym świadczą okoliczności dostrzegalne dla innych osób,

wyrażające wolę posiadacza do wykonywania prawa własności (por. wyrok SN z 19 grudnia 2000 r., sygn. akt V CKN 164/00 i postanowienie SN z 28 lutego 2002 r., sygn. akt III CKN 891/00). Różnica między posiadaniem samoistnym, a zależnym sprowadza się do woli posiadacza postępowania z nieruchomością jak jej właściciel, a nie jak wykonujący inne prawo zależne od prawa własności (np. użyczenie, użytkowanie, użytkowanie wieczyste, najem, dzierżawa, sprawowanie zarządu, czy administrowanie).

Stwierdzić należy, iż posiadanie zależne jest stanem wyłączającym możliwość zasiedzenia prawa własności nieruchomości. Przy ocenie charakteru posiadania trzeba też mieć na uwadze, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 28 października 2003 r., sygn. akt P 3/03 (OTK-A 2003/8/82), że ponieważ zasiedzenie jest bardzo daleko idącym odstępstwem od zasady nienaruszalności prawa własności, wszelkie wątpliwości powinny być tłumaczone na korzyść ochrony własności. W razie zmiany posiadania zależnego na samoistne, ciężar dowodu, że zmiana taka nastąpiła spoczywa na posiadaczu i w takiej sytuacji nie korzysta on z domniemania przewidzianego w art. 339 KC. Również samo istnienie posiadania samoistnego powinno być na zasadach ogólnych (art. 6 KC) wykazane przez wnioskodawcę.

W razie wykazania zmiany posiadania zależnego na samoistne, bieg terminu zasiedzenia rozpoczyna się od chwili, gdy posiadacz zmanifestował otoczeniu, że

władą rzeczą w sposób samodzielny, rzeczywisty i niezależny od woli innych osób. Przepisy kodeksu cywilnego nie określają początku terminu zasiedzenia. Zgodnie z art. 175 KC mają w tym zakresie odpowiednie zastosowanie przepisy o przedawnieniu (art. 120 KC). Stosując odpowiednio ten przepis należy stwierdzić, że bieg terminu zasiedzenia zaczyna się od dnia, w którym osoba nie będąca właścicielem rzeczy stała się posiadaczem samoistnym. Wobec tego początek biegu terminu zasiedzenia, jest zbieżny z momentem uzurpowania sobie przez posiadacza cudzego prawa własności. W przypadku gdy posiadacz zależny stanie się posiadaczem samoistnym termin zasiedzenia należy liczyć nie od dnia objęcia rzeczy w posiadanie, lecz od momentu rozpoczęcia przez posiadacza czynności świadczącej o władaniu rzeczą w charakterze właściciela (Postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt II CSK 462/12). Zasiedzenie jest sposobem nabycia własności nieruchomości w związku z jej posiadaniem samoistnym przez oznaczony w ustawie okres (art. 172 KC).

Posiadaczem samoistnym rzeczy – jak stanowi art. 336 KC – jest ten kto rzeczą faktycznie włada jak właściciel. Dla zakwalifikowania posiadania nieruchomości jako samoistnego konieczne jest faktyczne władanie rzeczą (corpus), które treścią odpowiada faktycznemu władztwu nad rzeczą wykonywanemu przez właściciela, oraz istnienie elementu woli – zamiaru posiadania rzeczy dla siebie.

Posiadanie samoistne to faktyczne władztwo, charakteryzujące się wolą władania dla siebie (*animus possidendi*), czyli wykonywania go dla siebie z wyłączeniem innych osób (z uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 21 czerwca 2011 r., sygn. akt I CSK 595/10).

Powszechnie przyjmuje się, że rodzaj posiadania (samoistne lub zależne) zeterminowany jest przede wszystkim zakresem faktycznego władztwa nad rzeczą oraz faktem, czy odbywa się ono za wyraźną lub dorozumianą zgodą innej osoby (w tym właściciela). Posiadanie samoistne to władztwo nad rzeczą z wyłączeniem innych osób i niezależne od wyraźnej lub dorozumianej zgody innej osoby, w tym w szczególności niezależne od zgody i woli właściciela. Każdy posiadacz samoistny obejmuje rzecz w posiadanie dlatego, że z przyczyn usprawiedliwionych, uważa się za właściciela albo dlatego, że chce rzeczą władać dla siebie, jak właściciel, chociaż wie, że nie jest właścicielem. Dla oceny rodzaju posiadania ma więc znaczenie czy posiadacz objął rzecz w posiadanie z woli właściciela i na zasadach przez niego określonych, czy też niezależnie od woli właściciela, lub nawet wbrew jego woli czy świadomości. Objęcie rzeczy w posiadanie za zgodą właściciela, nawet tylko dorozumianą i posiadanie jej w zakresie przez właściciela określonym lub tolerowanym, świadczy z reguły o posiadaniu zależnym, choćby posiadacza z właścicielem nie łączył żaden stosunek prawny. Posiadacz włada wtedy rze-

czą „jak” osoba mająca prawo, z którym łączy się określone władztwo nad rzeczą i zgodnie z art. 336 k.c. jest posiadaczem zależnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2012 r., sygn. akt I CSK 360/11). Przy ocenie charakteru posiadania należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności dotyczące sprawowania władztwa nad nieruchomością, w szczególności należy mieć na uwadze w jaki sposób osoba weszła w posiadanie nieruchomości. Kwestia ta była przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który w postanowieniu z dnia 20 września 2012 roku, sygn. akt IV CSK 41/12 wskazał, iż „dla tej oceny (charakteru posiadania – przyp. skarż.) ma istotne znaczenie czy posiadacz objął rzecz w posiadanie z woli właściciela, lub wbrew jego woli czy świadomości. Objęcie rzeczy w posiadanie za zgodą właściciela i to, co wymaga podkreślenia, nawet tylko dorozumianą oraz posiadanie jej w zakresie przez właściciela tolerowanym, świadczy z reguły o posiadaniu zależnym, choćby posiadacza z właścicielem nie łączył żaden stosunek prawny”. W tym samym postanowieniu, Sąd Najwyższy podkreśla również, iż „przy ocenie charakteru posiadania trzeba mieć na uwadze, że ponieważ zasiedzenie jest bardzo daleko idącym odstępstwem od zasady nienaruszalności prawa własności, wszelkie wątpliwości powinny być tłumaczone na korzyść ochrony własności”.

Także kwestia oceny charakteru posiadania oraz cech jakie muszą zostać przypisane posiadaczowi, aby móc mó-

wić o posiadaniu samoistnym była przedmiotem licznych rozważań Sądu Najwyższego. Ważnym jest, aby wszystkie, a nie tylko niektóre, dyspozycje posiadacza wskazywały na jego właścicielskie władztwo nad nieruchomością. Tak też wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 września 2003 r., sygn. akt I CK 74/02 „istotnym elementem stanu faktycznego, który stanowi podłoże zasiedzenia jest samoistne posiadanie, polegające na władaniu rzeczą jak właściciel (art. 172 KC w zw. z art. 336 KC). Konieczne jest zatem – jak wyjaśnił SN w postanowieniu z dnia 28 kwietnia 1998 r., sygn. akt I CKN 430/98 OSNC 1999, nr 11, poz. 198) – wykonywanie przez posiadacza czynności faktycznych wskazujących na samodzielny, rzeczywisty, niezależny od woli innej osoby stan władztwa. Mówiąc inaczej, wszystkie dyspozycje posiadacza powinny swą treścią odpowiadać dyspozycjom właściciela”. Również przy określaniu wewnętrznego poczucia posiadacza, że jest on właścicielem nieruchomości, należy brać pod uwagę obiektywne okoliczności.

Niezmiernie istotna jest również kwestia uczestniczenia bądź nieuczestniczenia posiadacza w postępowaniu uwłaszczeniowym prowadzonym w trybie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250 ze zm.) jako przesłanka „animus” właścicielskiego posiadacza. Choć niewątpliwie samo nieuczestniczenie posiadacza w toczącym się postępowaniu uwłaszczeniowym

dotyczącym spornej nieruchomości i wydanie aktu własności ziemi innej osobie, nie może świadczyć o braku samoistnego posiadania. Jednakże czy można dojść do takiego przekonania w przypadku gdy posiadacz nie uczestniczy tylko w postępowaniu dotyczącym jednej nieruchomości, a w stosunku do innych nieruchomości „uwłaszcza się”? Właśnie ta okoliczność, iż posiadacz mając świadomość o możliwości uwłaszczenia się na nieruchomości, nie robi tego, świadczy o tym, iż w swoim przekonaniu nie jest posiadaczem samoistnym.

Zarówno w doktrynie, jak i w judykaturze, kwestia samoistnego posiadania omówiona została bardzo szeroko. Na posiadanie składają się dwa elementy: element fizyczny (corpus) oraz element psychiczny (animus). Z treści art. 336 KC wyróżnić można zaś dwa rodzaje posiadania: posiadanie samoistne i posiadanie zależne. Kryterium pozwalającym rozróżnić te dwa rodzaje posiadania jest ustalenie czy posiadacz włada rzeczą jak właściciel, czy też w sposób zależny od innej osoby – właściciela. Dla stwierdzenia zasiedzenia w trybie art. 172 KC niezbędne jest, oprócz upływu określonego czasu, posiadanie nieruchomości w sposób samoistny. Zadaniem Sądu jest więc ustalenie czy w danej sprawie wnioskodawca i jego poprzednicy prawni władali rzeczą jak właściciele przez czas potrzebny do zasiedzenia. Analiza stwierdzenia Sądu Najwyższego zawartego w postanowieniu z dnia 20 września 2012 r., sygn. akt IV CSK 41/12 – „zgodnie z art. 336 KC po-

siadaczem samoistnym jest ten kto faktycznie włada rzeczą jak właściciel, zaś posiadaczem zależnym ten, kto włada rzeczą jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą. Przy ocenie charakteru posiadania trzeba mieć na uwadze, że ponieważ zasiedzenie jest bardzo daleko idącym odstępstwem od zasady nienaruszalności prawa własności, wszelkie wątpliwości powinny być tłumaczone na korzyść ochrony własności. Dla tej oceny ma istotne znaczenie czy posiadacz objął rzecz w posiadanie z woli właściciela, lub wbrew jego woli czy świadomości. Objęcie rzeczy w posiadanie za zgodą właściciela i to, co wymaga podkreślenia, nawet tylko dorozumianą oraz posiadanie jej w zakresie przez właściciela tolerowanym, świadczy z reguły o posiadaniu zależnym, choćby posiadacza z właścicielem nie łączył żaden stosunek prawny". Istotnym jest także, iż „właściciel rzeczy nie musi wykazywać się żadną aktywnością wobec swojej rzeczy, żeby zachować prawo własności do niej, ale posiadacz który pragnie nieruchomości zasiedzieć kosztem dotychczasowego właściciela musi w widoczny sposób manifestować swoje władztwo quasi – właścicielskie nad nią (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2013 r. sygn. akt III CSK 12/13). Wszystkie dyspozycje posiadacza powinny swą treścią odpowiadać dyspozycjom właściciela (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2003 r. sygn. akt I CK 74/02). Nie jest więc wy-

starczające, aby tylko niektóre z decyzji odpowiadały dyspozycjom właściciela. „Stwierdzenie czy określona osoba jest posiadaczem nieruchomości i przypisanie temu posiadaniu cech świadczących o jego samoistnym lub zależnym charakterze oraz o dobrej lub złej wierze posiadacza wynika z ustalonych okoliczności faktycznych danej sprawy. Okoliczności te pozwalają stwierdzić, czy określona osoba wykonywała w stosunku do nieruchomości czynności faktyczne wskazujące na samodzielny, rzeczywisty, niezależny od woli innej osoby stan władztwa nad nią i czy jej dyspozycje przedmiotem władania, odpowiadały dyspozycjom właściciela (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1991 r., sygn. akt III CZP 108/91 OSNC 1992, nr 4 poz. 48 oraz uchwała pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 26 października 2007 r., sygn. akt III CZP 30/07, OSNC 2008, nr 5, poz. 43, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2013 r., sygn. akt III CSK 12/13). Skoro więc posiadacz nieruchomości zwraca się do właściciela o zgodę na dysponowanie nieruchomością, nie można mówić o posiadaniu samoistnym. Aby wnioskodawca zaczął być samoistnym posiadaczem nieruchomości, to dopuszczalna w prawie polskim zmiana rodzaju posiadania z zależnego na samoistne wymaga zmanifestowania na zewnątrz otoczeniu w jednoznaczny sposób, gdyż niewystarczająca jest w tym względzie sama intencja posiadacza (por. m.in. postanowienie SN z dnia 12 maja 1959 r.,

sygn. akt I CR 167/59, OSNCK 1961/1/8; z dnia 12 marca 1971 r., sygn. akt III CRN 516/70, OSP 1971/11/207; z dnia 17 grudnia 1999 r., sygn. akt III CKN 9/99). W razie zmiany posiadania zależnego na samoistne, ciężar dowodu, że zmiana taka nastąpiła, spoczywa na posiadaczu i w takiej sytuacji nie korzysta on z domniemania przewidzianego w art. 339 KC.

Odpowiadając na zadane na wstępie artykułu pytanie, w ocenie autorów

– w kontekście przytoczonej na wstępie artykułu sprawy sądowej, okoliczność, iż posiadacz mając świadomość o możliwości uwłaszczenia się na nieruchomości, nie robi tego, świadczy o tym, iż w swoim przekonaniu nie jest posiadaczem samoistnym.

JAROMIR MIASKOWSKI

RADCA PRAWNY

PIOTR SKAWIŃSKI

ADWOKAT

Najnowsze zmiany w zasadach odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych i adwokatów

W przypadku grup zawodowych spełniających ważne z punktu widzenia interesu publicznego i społecznego role w państwie, zachodzi konieczność określenia szczególnego trybu dyscyplinowania członków tych korporacji, gdy ich zachowanie uchybia obowiązkom lub godności wykonywanego zawodu¹. Postępowanie dyscyplinarne jest elementem wymiaru sprawiedliwości, objętym gwarancjami

konstytucyjnymi². Istotą odpowiedzialności dyscyplinarnej, którą można inaczej określić jako odpowiedzialność zawodową, jest sankcjonowanie uchybień wobec obowiązków wynikających z wykonywania określonego zawodu oraz zachowań sprzecznych z godnością danego zawodu. Odpowiedzialność dyscyplinarna ma więc służyć przeciwdziałaniu zachowaniom, które mogłyby pozbawić określoną grupę zawodową

¹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 grudnia 1998 r. K 41/97, ZU OTK 1998, nr 7, poz. 117, s. 652-653.

² R. Szytk, *Odpowiedzialność dyscyplinarna notariuszy*, Rejent 2005, nr 4, s. 139.

wiarygodności w oczach opinii publicznej, co ma szczególne znaczenie w przypadku tzw. zawodów zaufania publicznego, dla których w drodze ustawy utworzony został samorząd zawodowy. W ich wypadku istnienie uregulowanej ustawowo odpowiedzialności dyscyplinarnej realizowanej w drodze postępowania przeprowadzane go przed ciałami samorządowymi samorządów tych zawodów stanowi wypełnienie normy art. 17 Konstytucji RP³, zgodnie z którym w drodze ustawy można tworzyć samorzady zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony⁴.

Konstytucja RP nie zawiera stosownej definicji pojęcia „zawód zaufania publicznego”. W doktrynie i orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego panuje pogląd, iż do prawniczych zawodów zaufania publicznego zalicza się zawód: radcy prawnego, adwokata, notariusza, komornika, a także kuratora sądowego⁵.

³ Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.

⁴ W. Bujko, *Odpowiedzialność dyscyplinarna (w:) Zawód radcy prawnego. Historia zawodu i zasady jego wykonywania*, red. A. Bereza, Warszawa 2013, s. 303.

⁵ W. Bujko, *Zawód radcy prawnego i samorząd zawodowy radców prawnych w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (w:) Zawód radcy prawnego. Historia zawodu i zasady jego wykonywania*, red. A. Bereza, Warszawa 2013, s. 338; P. Sarnecki, *Radca prawny jako zawód zaufania publicznego*, *Radca Prawny* 2002, nr 4-5, passim; Z. Klatka, *Wykonywanie zawodu radcy prawnego i adwokata*, Warszawa 2004, s. 9; Ł. Błaszczak, *Status radcy prawnego w świetle ustawy o swobodzie działalności gospodarczej*, *Radca Prawny* 2004, nr 6, s. 18, 23; Z. Monkiewicz, *Stanowi-*

Zasada demokratycznego państwa prawnego w pełni uzasadnia potrzebę zagwarantowania poprzez określone regulacje prawne przestrzegania przez członków korporacji prawniczych rygorystycznej dyscypliny i ustalonego porządku prawnego⁶. Prawidłowe i efektywne wywiązywanie się przez organy samorządów prawniczych zawodów zaufania publicznego z powierzonej im roli w zakresie egzekwowania odpowiedzialności dyscyplinarnej, w znacznej mierze uzależnione jest od istnienia sprawnych procedur dyscyplinarnych oraz silnej pozycji tych organów. Niestety pomimo licznych nowelizacji ustaw korporacyjnych, w dalszym ciągu regulacje prawne w tym zakresie dalekie są od doskonałości. W związku z tym w swoim dalszym artykule chciałbym się skupić na bliższym omówieniu najnowszych zmian legislacyjnych mających na celu

ska doktryny i orzecznictwa w sprawie „zawodu zaufania publicznego”, Zeszyty Prawnicze Biura Studiów i Ekspertyz Kancelarii Sejmu 2004, nr 2, s. 172; A. Kalwas, W interesie publicznym – słowo wstępne (w:) XX lat samorządu radców prawnych 1982-2002: księga jubileuszowa, red. J. Żuławski, Warszawa 2002, s. 15; J. Preusner-Zamorska, op. cit., s. 54-59; M. Piotrowska, *Notariusz – nietypowy przedsiębiorca?*, *Rejent* 2007, nr 7-8, s. 158; J. Jacyszyn, *Notariusz – zawodem zaufania publicznego (w:) III Kongres Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej: referaty i opracowania*, red. R. Szytk, Warszawa – Kluczbork 2006, s. 146; *Zawody zaufania publicznego, zawody regulowane oraz wolne zawody. Geneza, funkcjonowanie oraz aktualne problemy. Opracowania tematyczne OT-625, Listopad 2013*, Kancelaria Senatu. Biuro Analiz i Dokumentacji, www.senat.gov.pl, s. 14.

⁶ M. Mitera, *Nadzór nad radcami prawnymi (uwagi na tle orzecznictwa) (w:) Publicznoprawny status radcy prawnego*, red. M. Pawełczyk, R. Stankiewicz, Warszawa 2012, s. 174.

usprawnienie postępowania dyscyplinarnego radców prawnych i adwokatów, tj. na uchwalonej w dniu 7 listopada 2014 r. ustawie o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw (dalej: ustawa nowelizująca)⁷.

Ustawa nowelizująca nie tylko koryguje istniejące błędy legislacyjne, ale także wprowadza nowe rozwiązania oraz uzupełnia luki w obowiązujących przepisach. Przyjęte rozwiązania uwzględniają wiele z dotychczas wysuwanych przez samorządy postulatów nowelizacji przepisów dotyczących postępowania dyscyplinarnego. Uchwalenie ustawy nowelizującej było podyktowane również koniecznością dostosowania organizacji i funkcjonowania samorządów zawodowych w omawianym zakresie do zmian, jakie w ostatnich latach zaszły w liczebności ich członków (istotny wzrost liczby osób wykonujących te zawody doprowadził do ogólnego wydłużenia poszczególnych postępowań). Warto także zwrócić uwagę na okoliczność, że ustawodawca, tworząc nowy model postępowania dyscyplinarnego, oprócz całkiem nowych regulacji wprowadził do ustawy o radcach prawnych⁸ te instytucje, które sprawdziły się na gruncie ustawy – pra-

wo o adwokaturze⁹, zaś do ustawy – prawo o adwokaturze – rozwiązania sprawdzone w ustawie o radcach prawnych. Jednocześnie twórcom zmian przyświecało założenie ujednolicenia zasad ponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej w odniesieniu do radców prawnych i adwokatów, w celu ułatwienia pokrzywdzonym realizacji ich praw, przy zbliżonym w obu korporacjach systemie organów samorządowych i trybie postępowania dyscyplinarnego¹⁰.

Ustawa nowelizująca usprawnia postępowanie dyscyplinarne radców prawnych i adwokatów na trzech płaszczyznach. Pierwszą są zmiany o charakterze ustrojowym, drugą, zmiany ukierunkowane na ujednolicenie zasad postępowania dyscyplinarnego tych dwóch zawodów zaufania publicznego, trzecią zaś zmiany zmierzające do usprawnienia postępowania dyscyplinarnego w aspekcie proceduralnym¹¹.

Do zmian o charakterze ustrojowym należy zaliczyć przede wszystkim nadanie Głównemu Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Adwokatury oraz rzecznikom dyscypli-

⁷ Ustawa z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw, druk 2415, www.sejm.gov.pl. Na dzień oddania artykułu do druku tj. na 30 listopada 2014 r. ustawa została podpisana przez Prezydenta i oczekuje na publikację w Dzienniku Ustaw (wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia).

⁸ Ustawa o radcach prawnych z dnia 5 lipca 1982 r., tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 637 ze zm.

⁹ Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r., tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 635 ze zm.

¹⁰ A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, *Projekt zmian ustawy o radcach prawnych, ukierunkowany na usprawnienie postępowania dyscyplinarnego w ocenie samorządu radcowskiego*, Radca Prawny 2014, nr 149, Dodatek Naukowy Prawo, Zawód, Etyka i Świat, s. 7D; uzasadnienie do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze oraz ustawy o radcach prawnych, druk 2415, www.sejm.gov.pl, s. 1.

¹¹ Uzasadnienie do projektu ustawy o zmianie..., s. 4-6.

narnym, statusu organów, co powinno przyczynić się do umocnienia gwarancji obiektywizmu podejmowanych przez nich działań¹².

Do zakresu działania Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, Rzecznika Dyscyplinarnego Adwokatury oraz rzeczników dyscyplinarnych zaliczono czynności w postępowaniu dyscyplinarnym, określone w ustawie (odpowiednio w ustawie o radcach prawnych lub w prawie o adwokaturze) oraz przepisach wydanych na jej podstawie. Mogą oni je wykonywać przy pomocy swoich zastępców¹³. Jednocześnie sprecyzowano rolę zastępców rzeczników dyscyplinarnych. Krajowa Rada Radców Prawnych oraz Naczelna Rada Adwokacka uzyskały kompetencje do określania zasad ich działania oraz trybu i sposobu ich wyboru¹⁴.

Prawodawca zdecydował się na wydłużenie kadencji (a w przypadku radców prawnych na przywrócenie stanu prawnego sprzed 10 września 2005 r.) organów samorządu radców prawnych i adwokatów z trzech do czterech lat. Ma to pozytywnie wpłynąć na stabilność ich funkcjonowania, w tym również w aspekcie prowadzenia postępowań dyscyplinarnych¹⁵.

Przepisy dotyczące wydłużenia kadencji nie dotyczą organów samorządów, których kadencja trwa w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej¹⁶.

W celu zapewnienia profesjonalizacji działania i podniesienia poziomu merytorycznego orzecznictwa dyscyplinarnego w ustawie nowelizującej zagwarantowano możliwość nieograniczonej reelekcji Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, Rzecznika Dyscyplinarnego Adwokatury, rzeczników dyscyplinarnych oraz członków sądów dyscyplinarnych. Rozwiązanie to powinno pozytywnie wpłynąć na realizację postulatu podniesienia fachowości organów dyscyplinarnych i usprawnić postępowanie dyscyplinarne¹⁷.

Do drugiej płaszczyzny, tj. do zmian ukierunkowanych na ujednoczenie zasad postępowania dyscyplinarnego adwokatów i radców prawnych, należy zaliczyć przede wszystkim zunifikowanie przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej. Ustawa nowelizacyjna zmienia art. 64 ustawy o radcach prawnych określającej przesłanki tej odpowiedzialności. Radcowie prawni i aplikanci radcowscy mają podlegać odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków za-

¹² Art. 1 pkt 1, 3 i 13 oraz art. 2 pkt 8 ustawy o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw (dalej: ustawa nowelizująca); A. Krzyżanowska, *Prawnik szybciej odpowie za przewinienia*, Dziennik Gazeta Prawna z 3 marca 2014 r., nr 42, s. B13

¹³ Art. 1 pkt 7 i 13 oraz art. 2 pkt 12 i 16 ustawy nowelizującej.

¹⁴ Art. 1 pkt 7 i 10 oraz art. 2 pkt 12 i 15 lit. b ustawy nowelizującej.

¹⁵ Art. 1 pkt 2 oraz art. 2 pkt 9 lit. a ustawy nowelizującej; A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, op. cit., s. 7D; *Senacki projekt: usprawnić „dyscyplinar-ki” adwokatów i radców prawnych*, Rzeczpospolita z 8 kwietnia 2014 r., nr 82, s. C3.

¹⁶ Art. 4 ustawy nowelizującej.

¹⁷ Art. 1 pkt 5 (w zw. z art. 11 pkt 3 pr. o adw.), pkt 11 lit. a i art. 2 pkt 9 lit. b ustawy nowelizującej.

wodowych¹⁸. Przesłanki te określono więc identycznie jak w prawie o adwokaturze i jest to rozwiązanie o wiele bardziej precyzyjne i mniej obciążone wątpliwościami interpretacyjnymi, niż dotychczasowe ujęcie tych podstaw w ustawie o radcach prawnych¹⁹.

W ustawie nowelizującej ujednolicono również katalog kar dyscyplinarnych dla radców prawnych i adwokatów. Nowy katalog środków represji dyscyplinarnej opiera się w głównej mierze na dotychczasowych rozwiązaniach prawa o adwokaturze. Karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, kara pieniężna, zawieszenie prawa do wykonywania zawodu na czas od trzech miesięcy do pięciu lat, a w stosunku do aplikantów – zawieszenie w prawach aplikanta na czas od jednego roku do trzech lat. Najbardziej dotkliwą karą dyscyplinarną jest niewątpliwie pozbawienie prawa do wykonywania zawodu, a w stosunku do aplikantów – wydalenie z aplikacji. Obok kary nagany i kary pieniężnej można dodatkowo orzec zakaz wykonywania patronatu na czas od roku do pięciu lat. Najbardziej zauważalną zmianą dla radców prawnych jest niewątpliwie zastąpienie kary nagany z ostrzeżeniem – karą nagany²⁰.

Zwiększono i jednocześnie zunifikowano w obu zawodach wysokość kary pieniężnej. Ustawa nowelizująca przewiduje

je możliwość jej orzeczenia w wysokości od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego²¹.

W zakresie skutków ukarania dyscyplinarnego nowa regulacja wprowadza do ustawy o radcach prawnych rozwiązanie występujące w prawie o adwokaturze pozwalające na ograniczenie praw wyborczych w ramach samorządu. Kara nagany oraz kara pieniężna mają pociągać za sobą utratę biernego prawa wyborczego do organów samorządu na okres trzech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Z kolei kara zawieszenia prawa do wykonywania zawodu będzie pociągać za sobą utratę biernego i czynnego prawa wyborczego do organów samorządu na okres sześciu lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia²².

Ustawa nowelizująca rozszerza również katalog dotychczasowych środków represji dyscyplinarnej o możliwość zobowiązania obwinionego radcy prawnego lub adwokata (odpowiednio również aplikanta) do przeproszenia pokrzywdzonego. Obowiązek ten może być nałożony obok wszystkich kar dyscyplinarnych. Jest więc *sui generis* środkiem karnym, którego istotą jest wyrównanie uszczerbku w dobrach pokrzywdzonego poprzez danie mu satysfakcji w postaci przeprosin. Prawodawca zdecydował, że określenie sposobu wykonania tego obowiązku będzie należa-

¹⁸ Art. 2 pkt 17 w zw. z art. 1 pkt 17 ustawy nowelizującej.

¹⁹ A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, op. cit., s. 8D.

²⁰ Art. 2 pkt 18 lit. a, b ustawy nowelizującej; *Senat reformuje prawnicze dyscyplinarki*, Rzeczpospolita z 17 lutego 2014 r., nr 39, s. C1.

²¹ Art. 1 pkt 19, art. 2 pkt 18 lit. c ustawy nowelizującej.

²² Art. 2 pkt 18 lit. d ustawy nowelizującej.

ło do kompetencji sądu dyscyplinarnego. Takie rozwiązanie zwiększy elastyczność tej regulacji i pozwoli dostosować ten środek do konkretnych okoliczności sprawy²³.

Ustawa nowelizująca wprowadza identyczny dla radców prawnych i adwokatów środek karny w postaci podania treści orzeczenia do publicznej wiadomości. Sąd dyscyplinarny może zdecydować się na takie rozwiązanie, jeżeli uzna to za celowe ze względu na okoliczności sprawy, pod warunkiem, że nie będzie to naruszać interesu pokrzywdzonego. Środek ten, jest nie tylko dodatkową dolegliwością dla ukaranego radcy prawnego lub adwokata, ale ma również za zadanie dyscyplinować pozostałych członków korporacji i wpływać pozytywnie na przestrzeganie przez nich zasad etyki i zasad wykonywania zawodu²⁴.

Kolejnym przykładem wprowadzenia do ustawy o radcach prawnych regulacji, które sprawdziły się na gruncie prawa o adwokaturze, są postanowienia dotyczące kary łącznej i orzeczenia łącznego. W świetle ustawy nowelizującej, w razie jednoczesnego ukarania radcy prawnego lub adwokata za kilka przewinień dyscyplinarnych, sąd dyscyplinarny wymierzy karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. Instytucja orzeczenia łącznego będzie z kolei mieć zastosowanie wówczas, gdy kary za poszczególne przewinienia dyscyplinarne zostaną orzeczone

w różnych postępowaniach dyscyplinarnych, natomiast zaistnieją przesłanki dla wymierzenia kary łącznej²⁵.

Na wzór postępowania dyscyplinarnego adwokatów, wprowadzono do ustawy o radcach prawnych instytucję tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych radcy prawnego lub aplikanta radcowskiego przeciwko którym toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne. Sąd dyscyplinarny może orzec o takim zawieszeniu w szczególnie uzasadnionych okolicznościach sprawy. Orzeka je jednak obligatoryjnie, jeśli w stosunku do radcy prawnego lub adwokata (odpowiednio również aplikanta) przeciwko którym toczy się postępowanie karne, zastosowano tymczasowe aresztowanie²⁶.

Ostatnią istotną zmianą ukierunkowaną na ujednoczenie postępowania dyscyplinarnego radców prawnych i adwokatów jest wprowadzenie zasady zryczałtowanego charakteru kosztów postępowania dyscyplinarnego. Ich wysokość ma określić w drodze uchwały Krajowa Rada Radców Prawnych i Naczelna Rada Adwokacka, mając na względzie przeciętne koszty postępowania²⁷.

Prawodawca, dążąc do usprawnienia postępowania dyscyplinarnego radców prawnych i adwokatów, wprowadził również ciekawe rozwiązania na trzeciej płaszczyźnie, tj. zmian zmierzających do

²³ Art. 1 pkt 18 lit. a, art. 2 pkt 18 lit d ustawy nowelizującej; A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, op. cit., s. 9D.

²⁴ Art. 1 pkt 18 lit b, art. 2 pkt 18 lit. d ustawy nowelizującej.

²⁵ Art. 1 pkt 20, art. 2 pkt 19 ustawy nowelizującej.

²⁶ Art. 1 pkt 31, art. 2 pkt 19 ustawy nowelizującej; A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, op. cit., s. 9D.

²⁷ Art. 1 pkt 33 oraz art. 2 pkt 32 ustawy nowelizującej.

usprawnienia tegoż postępowania w aspekcie proceduralnym.

Pierwszą z nich jest wydłużenie terminów przedawnienia deliktów dyscyplinarnych. Termin trzyletni na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, liczony od czasu popełnienia przewinienia pozostał bez zmian, z wyjątkiem przypadku nadużycia wolności słowa (przy wykonywaniu czynności zawodowych), w którym okres ten wydłużono z 6 miesięcy do jednego roku. Jednocześnie przedawnienie karalności tego przewinienia dyscyplinarnego (w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem wskazanego rocznego terminu) ma następować po upływie trzech lat (a nie – jak dotychczas – dwóch lat)²⁸. W piśmiennictwie zwraca się uwagę, że wskazana zmiana jest odpowiedzią na zarzuty o zbyt krótkich okresach przedawnienia w tej kategorii spraw, które niejednokrotnie powodowały uniemożliwienie ukarania sprawców. Ponadto zrezygnowano zarówno w ustawie o radcach prawnych (art. 70 ust. 3), jak i w prawie o adwokaturze (art. 88 ust. 3) z instytucji tzw. przerwania biegu przedawnienia dyscyplinarnego, jako że była to instytucja kłopotliwa w praktycznym stosowaniu. Zachowana została natomiast zasada, że jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie przewidziane w ustawie karnej²⁹.

²⁸ Art. 1 pkt 24, art. 2 pkt 28 ustawy nowelizującej; *Senat reformuje prawnicze...*, s. C1.

²⁹ Art. 1 pkt 24, art. 2 pkt 28 ustawy nowelizującej; A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, op. cit., s. 10D.

Ustawa nowelizująca wprowadza rozwiązania mające na celu usprawnienie doręczania korespondencji w toku postępowania dyscyplinarnego, w tym wprowadza tzw. doręczenie zastępcze. W myśl nowych przepisów radcy prawni i adwokaci zostaną zobowiązani do podania odpowiednio radzie właściwej okręgowej izby radców prawnych lub właściwej okręgowej radzie adwokackiej adresu dla doręczeń. Pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyłane na adres do doręczeń będzie uznawało się za doręczone. Rozwiązanie to ma na celu zapobieżenie występującej niekiedy w praktyce swoistej obstrukcji stosowanej przez radców prawnych i adwokatów w zakresie doręczania pism³⁰.

Nowe przepisy umożliwiają również za zgodą radcy prawnego lub adwokata (odpowiednio aplikanta) na doręczanie pism w toku postępowania dyscyplinarnego, za pośrednictwem telefaksu lub poczty elektronicznej. W takim przypadku dowodem doręczenia ma być potwierdzenie transmisji danych³¹. Rozwiązanie to ma na celu przyspieszenie postępowania dyscyplinarnego, jak i obniżenie jego kosztów. Gwarancją zachowania praw procesowych obwinionego jest w tym wypadku wymóg uzyskania zgody radcy prawnego lub adwokata (aplikanta), którego dotyczy postępowanie dyscyplinarne, na dokonywanie

³⁰ Art. 1 pkt 14, art. 2 pkt 1 ustawy nowelizującej.

³¹ Art. 1 pkt 29, art. 2 pkt 26 ustawy nowelizującej; *W korporacjach wezmą się do dyscyplinarek*, Rzeczpospolita z dnia 11 lipca 2014 r., nr 159, s. C2.

w jego toku doręczeń we wskazany wyżej sposób³².

W ustawie nowelizującej wyartykułowana została zasada prawdy materialnej oraz zasada inkwizycyjności postępowania dyscyplinarnego. W myśl tych zasad, rzecznik dyscyplinarny prowadzi postępowanie z urzędu. Rozstrzygnięcia organów prowadzących postępowanie dyscyplinarne opierają się na prawdziwych ustaleniach faktycznych, zaś dowody przeprowadza się na wniosek stron albo z urzędu³³.

Nowością, zmierzającą do usprawnienia a przede wszystkim przyspieszenia postępowania dyscyplinarnego, jest uregulowanie możliwości prowadzenia postępowania w przypadku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego. Niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawę, posiedzenie lub na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego nie będzie wstrzymywało rozpoznania sprawy lub przeprowadzenia czynności, chyba że należycie usprawiedliwią oni swoją nieobecność, jednocześnie wnosząc o odroczenie lub przerwanie rozprawy, posiedzenia, o nieprzeprowadzanie czynności przed rzecznikiem, albo gdy sąd dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny z ważnych przyczyn uzna ich obecność za konieczną. Orzeczenia wydanego pod nieobecność obwinionego lub

jego obrońcy nie będzie uważać się za ooczne³⁴.

Ustawa nowelizująca wprowadza również zasadę, że prawomocne orzeczenie w zakresie kary pieniężnej oraz kosztów postępowania stanowi tytuł egzekucyjny w rozumieniu art. 777 Kodeksu postępowania cywilnego i po nadaniu mu klauzuli wykonalności przez sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę sądu dyscyplinarnego, który wydał to orzeczenie, podlega wykonaniu w drodze egzekucji prowadzonej w trybie tego kodeksu³⁵.

Nowa regulacja wskazuje też wprost, że wykonywanie orzeczeń dyscyplinarnych należy do dziekanów odpowiednio – rad okręgowych izb radców prawnych lub okręgowych rad adwokackich. Jednocześnie przewiduje wyłączenie kompetencji wymienionych rad w zakresie podejmowania uchwał o skreśleniu z listy radców prawnych oraz listy adwokatów, jak również uchwał w przedmiocie zawieszenia, jeżeli skreślenie czy zawieszenie wiąże się z rozstrzygnięciem sądu dyscyplinarnego³⁶. W ten sposób wyeliminowany został problem kwestionowania przez osoby ukarane prawomocnym orzeczeniem sądu dyscyplinarnego uchwał dotyczących skreślenia lub zawieszenia na ścieżce administracyjnej i sądownoadministracyjnej. W praktyce przyspieszy to istotnie

³² A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, op. cit., s. 8D.

³³ Art. 1 pkt 22, art. 2 pkt 21 ustawy nowelizującej; A. Krzyżanowska, *Zmiany w prawniczych dyscyplinarkach coraz bliżej*, Dziennik Gazeta Prawna z 29 września 2014 r., nr 188, s. B11.

³⁴ Art. 1 pkt 29, art. 2 pkt 26 ustawy nowelizującej; *W korporacjach wezmą się...*, s. C2.

³⁵ Art. 1 pkt 34 lit. b, art. 2 pkt 33 lit. b ustawy nowelizującej.

³⁶ Art. 1 pkt 15 i 33 lit. b, art. 2 pkt 4 i 33 lit. a ustawy nowelizującej; *W korporacjach wezmą się...*, s. C2.

wykonanie najsurowszych kar dyscyplinarnych³⁷.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie o radcach prawnych i w prawie o adwokaturze do postępowania dyscyplinarnego mają być stosowane nie tylko – jak dotychczas – przepisy kodeksu postępowania karnego³⁸ (dalej k.p.k.), ale również przepisy rozdziałów I-III kodeksu karnego³⁹ (dalej k.k.)⁴⁰. W piśmiennictwie podkreśla się, że formuła odpowiedniego stosowania przepisów k.p.k. jest użytecznym narzędziem techniki legislacyjnej, które nie tylko wpływa na przejrzystość przepisów procedury dyscyplinarnej, ale jest też niezwykle potrzebna w praktyce organów dyscyplinarnych. Ustawa nowelizująca daje podstawę do odpowiedniego stosowania w postępowaniu dyscyplinarnym niektórych instytucji prawa karnego materialnego. Chodzi tu o instytucje najbardziej istotne z punktu widzenia kształtu realizowanej odpowiedzialności dyscyplinarnej. Umożliwiają one sięgnięcie w postępowaniu dyscyplinarnym po przepisy, regulujące m.in. zasady odpowiedzialności karnej, okoliczności wyłączające tę odpowiedzialność czy też problematykę dyrektyw wymiaru kary⁴¹.

³⁷ Uzasadnienie do projektu ustawy o zmianie..., s. 5.

³⁸ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.

³⁹ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks karny, Dz.U. Nr 88, poz. 553 ze zm.

⁴⁰ Art. 1 pkt 34, art. 2, pkt 34 ustawy nowelizującej.

⁴¹ A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, op. cit., s. 11D.

W ustawie nowelizującej doprecyzowano budzące pewne wątpliwości w praktyce określenie stron w dochodzeniu⁴² (są nimi: obwiniony i pokrzywdzony) i w postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym (są nimi: oskarżyciel, obwiniony i pokrzywdzony). Oskarżycielami w postępowaniu przed okręgowym sądem dyscyplinarnym są rzecznicy dyscyplinarni i ich zastępcy, a przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym – Główny Rzecznik Dyscyplinarny (w przypadku radców prawnych) lub Rzecznik Dyscyplinarny Adwokatury i ich zastępcy. Wprowadzono także nową definicję obwinionego, którym jest – w nawiązaniu do przepisów procedury karnej – radca prawny lub adwokat (także aplikant), co do którego wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów⁴³. W świetle dotychczasowego stanu prawnego był nim radca prawny lub adwokat (aplikant) przeciwko któremu toczyło się postępowanie dyscyplinarne⁴⁴.

Podsumowując należy zgodzić się z opinią, że istniejąca w polskim systemie prawnym odpowiedzialność dyscyplinarna prawniczych zawodów zaufania publicznego jest gwarancją zapewnienia rzetelnego, sprawnego i efektywnego wykonywania przez ich członków nałożonych na nich ustawowych zadań i obowiązków.

⁴² Dotychczasowe przepisy art. 93 prawa o adwokaturze i art. 68 ustawy o radcach prawnych sugerowały, że rzecznik dyscyplinarny jest stroną dochodzenia (jako etapu postępowania dyscyplinarnego), podczas, gdy jest on organem go prowadzącym.

⁴³ Art. 1 pkt 27, art. 2 pkt 23 ustawy nowelizującej.

⁴⁴ A. Bereza, P. Kozłowska-Kalisz, op. cit., s. 9D.

ków⁴⁵. Dotychczas obowiązujące rozwiązania w zakresie zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych i adwokatów nie były jednak doskonałe i wymagały dostosowania do zmian w organizacji i funkcjonowaniu tych zawodów. Przedstawione przeze mnie najnowsze zmiany legislacyjne w tym zakresie, zasługują na opinię jak najbardziej pozytywną. Niewątpliwie przyczynią się do usprawnienia postępowania dyscyplinarnego radców prawnych i adwokatów oraz wzmocnie-

nia pozycji organów prowadzących te postępowania. Jednocześnie nie ograniczają uprawnień, które posiada w tym zakresie Minister Sprawiedliwości. Wzmocnienie powierzonego samorządom zawodowym radców prawnych i adwokatów sądownictwa dyscyplinarnego wpłynie pozytywnie na sprawowanie przez nie pieczy nad należytych wykonywaniem tych zawodów zaufania publicznego w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony.

TOMASZ WOŚ
RADCA PRAWNY

⁴⁵ M. Mitera, op. cit., s. 174-175.

Przegląd orzecznictwa Sądu Najwyższego

1. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2014 r., III CZP 76/14

Teza:

Wierzytelność jest wymagalna w rozumieniu art. 498 § 1 k.c. w terminie wynikającym z art. 455 k.c.

2. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2014 r., III CZP 74/14

Teza:

Jeżeli występują przesłanki przeprowadzenia drogi przewidziane w art. 145 § 2 i 3 k.c., droga konieczna może być

przeprowadzona przez nieruchomością sąsiednią także wtedy, gdy istnieje konieczność rozbiórki istniejącego na tej nieruchomości budynku – wzniesionego na podstawie pozwolenia na budowę albo bez takiego pozwolenia, ale którego budowa została zalegalizowana na podstawie art. 49 i nast. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

W postanowieniu o ustanowieniu służebności drogi koniecznej sąd może orzec nakazy lub zakazy niezbędne do urządzenia tej drogi.

3. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2014 r., III CZP 73/14

Teza:

Skarga na czynność komornika wniesiona do sądu niewłaściwego miejscowo podlega przekazaniu sądowi właściwemu postanowieniem (art. 200 § 1 k.p.c.); skargę wniesioną do sądu niewłaściwego miejscowo przed upływem przepisane go terminu uważa się za wniesioną z zachowaniem terminu.

4. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2014 r., III CZP 70/14

Teza:

Ważny jest zapis zwykły (art. 968 § 1 k.c.), w którym przedmiot świadczenia został określony alternatywnie.

5. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2014 r., III CZP 67/14

Teza:

Przepis uznany za niezgodny z Konstytucją, który traci moc obowiązującą w terminie określonym przez Trybunał Konstytucyjny (art. 190 § 3 Konstytucji), stosuje się do roszczeń, mających podstawę w tym przepisie, w sprawach wytoczonych przed tym terminem.

6. Uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2014 r., III CZP 28/14

Teza:

Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca wysokość należności z tytułu składek może być podstawą

wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego dłużnika i jego małżonka tylko wtedy, gdy została doręczona obojgu małżonkom.

7. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2014 r., III CZP 57/14

Teza:

Uchylenie art. 182[1] k.p.c. nie niweczy skutków, jakie ustawa wiązała z poprzednio wytoczonym powództwem, jeżeli ponowne powództwo zostało wytoczone z zachowaniem wymagań przewidzianych w art. 182[1] § 2 k.p.c.

8. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2014 r., III CZP 53/14

Teza:

Dopuszczalne jest orzeczenie o odsetkach za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas opóźnienia po wydaniu wyroku zasądzającego to świadczenie, także wtedy, gdy wysokość odsetek została określona na podstawie stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

9. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2014 r., III CZP 55/14

Teza:

Przewidziany w art. 386 § 5 k.p.c. nakaz rozpoznania sprawy w innym składzie nie dotyczy sędziego, który nie brał udziału w wydaniu uchylonego wyroku.

PAWEŁ WITKOWSKI
RADCA PRAWNY

Przegląd orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego

SPRAWY PODATKOWE

1. **Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 1.7.2014 r., sygn. akt I FSK 609/14**

Tezy:

1. W stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2013 r., w przypadku nieuregulowania powstałej przed datą ogłoszenia upadłości należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, syndyk masy upadłości, działający w imieniu własnym, lecz na rzecz upadłego dłużnika, nie jest obowiązany do korekty – w trybie art. 89b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.) – odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury, w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 150 dzień od dnia terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze.

2. Instytucja rozliczenia podatku w odniesieniu do nieściągalnych wierzytelności, czyli tzw. „ulga na złe długie”, unormowana w art. 89a i art. 89b u.p.t.u., nie ma zastosowania w stosunku do wierzytelności, z tytułu których wierzyciel nie może skorygować podatku

należnego z uwagi na to, że dłużnik jest w trakcie postępowania upadłościowego i naprawczego.

2. **Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7.7.2014 r., sygn. akt II FPS 1/14**

Teza:

Unormowanie zawarte w art. 134 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.) nie ma zastosowania w przypadku zaskarżenia do sądu administracyjnego indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

3. **Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8.7.2014 r., sygn. akt II FSK 1744/12**

Teza:

Wydatki na nabycie praw i obowiązków wspólnika w spółce komandytowej nie stanowią kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r., nr 54, poz. 654 ze zm.). Samo bowiem wniesienie wkładu nie jest źródłem przychodu spółki, a poniesione z tego tytułu wydatki nie są związane z pozostałymi przychodami uzyskiwanymi przez osobę

prawną z działalności bezpośrednio przez nią prowadzonej. Z kolei przychód i koszty jego uzyskania z tytułu udziału w spółce komandytowej podlegają rozliczeniu na bieżąco według reguł ustalonych w art. 5 ust. 1 i 2 u.p.d.o.p.

4. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11.7.2014 r., sygn. akt II FSK 1947/12

Teza:

Pod pojęciem „pełnomocnictwa dołączonego do akt” sprawy podatkowej, o którym mowa w art. 137 § 3 Ordynacji podatkowej należy rozumieć jakikolwiek zwerybalizowany akt woli działania mocodawcy oraz zmanifestowania tej woli działania przez pełnomocnika w uprzednio wszczętym postępowaniu podatkowym. Udzielone pełnomocnictwo dla jego skuteczności prawnej, nie musi stanowić zwerybalizowanego aktu woli w postaci jednego (odrębnego) dokumentu.

5. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22.8.2014 r., sygn. akt II FSK 2106/12

Teza:

Organy podatkowe nie mogą odmówić wszczęcia postępowania w sprawie umorzenia zobowiązania podatkowego na podstawie art. 165a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) osobie trzeciej – odpowiadającej na podstawie art. 116 § 1 O.p. za zobowiązania spółki z o.o. jako płatnika podatku – ponieważ w świetle wykładni systemowej we-

wewnętrznej art. 67c § 2 w związku z art. 67a § 1 pkt 3 O.p. osoba trzecia, której nie można utożsamiać z płatnikiem podatku, jest uprawniona do złożenia wniosku o umorzenie zaległości podatkowej.

6. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 4.9.2014 r., sygn. akt I FSK 1001/13

Teza:

Nieodpłatne przekazanie nagrody rzeczowej klientowi przez organizatora konkursu realizowane na zlecenie podmiotu trzeciego w ramach działań marketingowych tego podmiotu, stanowi dostawę towaru w rozumieniu art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 z późn. zm.), odrębną od części usługowej i na podstawie art. 86 ust. 1 cytowanej ustawy nie daje zleceniodawcy tych działań prawa do odliczenia podatku naliczonego z faktur wystawionych przez organizatora konkursu w części obejmującej taką dostawę towaru, z zastrzeżeniem przypadków, gdy przekazanie towarów klientom poprzedzone jest dostawą towarów na rzecz zleceniodawcy, który czynność nieodpłatnego przekazania opodatkuje na podstawie art. 7 ust. 2 i 3 ww. ustawy lub gdy przedmiotem przekazania są towary o małej wartości w rozumieniu tych przepisów.

7. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 12.9.2014 r., sygn. akt I FSK 1016/13

Teza:

Z przepisu art. 170 P.p.s.a. w związku z art. 153 i art. 190 P.p.s.a. wynika, że strona ani organ administracji publicznej, nie mogą kwestionować wykładni prawa wyrażonej w prawomocnym wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego nawet wtedy, gdy w ich ocenie sąd ten, rozpoznając skargę kasacyjną, naruszył art. 183 § 1 P.p.s.a.

8. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18.9.2014 r., sygn. akt I FSK 1162/13

Tezy:

1. Wydanie na podstawie art. 76a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) postanowienia o zaliczeniu nadpłaty na poczet zaległości podatkowej podatnika, będące konsekwencją toczącego się wobec niego postępowania podatkowego, stanowi jego immanentny element, a nie inicjuje odrębnego od niego postępowania.

2. Ustanowienie pełnomocnika w postępowaniu podatkowym oznacza, że jest on uprawniony do reprezentowania strony (podatnika) we wszystkich czynnościach tego postępowania, co – stosownie do art. 145 § 2 O.p. – obejmuje również doręczenie postanowienia wydanego w trybie art. 76a O.p.

9. Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29.9.2014 r., sygn. akt II FPS 4/13

Teza:

W świetle art. 70 § 1 i art. 208 § 1 oraz art. 233 § 1 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od 1 września 2005 r. po upływie terminu przedawnienia nie jest dopuszczalne prowadzenie postępowania podatkowego i orzekanie o wysokości zobowiązania podatkowego, które wygasło przez zapłatę (art. 59 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej).

10. Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17.11.2014 r., sygn. akt II FPS 4/14

Teza:

W przypadku zbycia nieruchomości na podstawie umowy o dożywocie nie jest możliwe określenie przychodu ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 ze zm.), na zasadach wynikających z art. 19 ust. 1 i 3 tej ustawy.

11. Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17.11.2014 r., sygn. akt II FPS 3/14

Teza:

W stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2013 r. wydatki na nabycie jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych poniesione przez spadkodawcę podlegały odliczeniu przez spadko-

biercę od przychodu z tytułu odkupienia przez fundusz inwestycyjny tych jednostek na podstawie art. 22 ust. 1 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. 2012 r. poz. 361 ze zm.).

SPRAWY OGÓLNOADMINISTRACYJNE

1. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24.7.2014 r., sygn. akt II OSK 367/13

Teza:

Sprawy zaliczenia kwot nadpłaconych w wyniku nienależnie uiszczonych opłat (nadpłat) na poczet bieżących i zaległych opłat są sprawami z zakresu opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska o jakich mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. nr 100, poz. 1085). Kwestię przedawnienia opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska ocenia się na dzień dokonania wpłaty określonych kwot na poczet należności z tego tytułu.

2. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21.8.2014 r., sygn. akt II SAB/Bk 24/14

Tezy:

1. Pozyskiwanie z akt kopii dokumentu może polegać na sporządzeniu kopii przez stronę w obecności pracownika organu albo sporządzeniu kopii samodzielnie

przez pracownika organu i doręczenie jej stronie z ewentualnym obciążeniem strony kosztami sporządzenia kopii dokumentu i przesyłki.

2. Dostęp strony postępowania do akt administracyjnych sprawy jej dotyczącej trwa także po zakończeniu postępowania i jest niezależny od okoliczności doręczenia stronie z urzędu odpisów dokumentów w toku postępowania.

SPRAWY GOSPODARCZE

1. Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17.7.2014 r., sygn. akt II GSK 1649/14

Z uzasadnienia: Uchwała organów samorządu radców prawnych, o zwolnieniu aplikanta z ponoszenia opłaty za szkolenie lub o odmowie takiego zwolnienia, stanowi akt z zakresu administracji publicznej dotyczący uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, podlegający kontroli sądów administracyjnych, zgodnie z art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a.

2. Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22.9.2014 r., sygn. akt II GPS 1/14

Teza:

Na podstawie art. 10 § 1 i art. 16 § 3 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 164) w zw. z art. 106 i art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) izbie notarialnej przysługuje status strony w postępowaniu administra-

cyjnym w sprawach w przedmiocie powo-
łania lub odwołania notariusza.

**3. Uchwała Naczelnego Sądu Admini-
stracyjnego z 27.10.2014 r., sygn. akt II
GPS 2/14**

Teza:

Ustalenie i nałożenie korekty finan-
sowej, o których mowa w art. 26 ust. 1

pkt 15a ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r.
o zasadach prowadzenia polityki rozwoju
(tekst jednolity: Dz. U. 2009 r. Nr 84, poz.
712 ze zm.), nie wymaga wydania decyzji
administracyjnej.

RENATA FILS
RADCA PRAWNY
STARSZY SPECJALISTA BIURA ORZECZNICTWA
NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

